

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Godina I. - Broj 5

izlazi subotom

Zagreb, 5. travnja 2008.

Sadržaj:

- 2.....Razgovor
- 4.....Zgodopis
- 9.....Osvrti
- 16.....Podlistak
- 19.....Ra unala
- 21.....Roman
- 24.....Ukazanja
- 27.....Dramolet
- 29.....Ispovjednikov kutak
- 30..... itatelji
- 32.....Kola i
- 33.....Rodoslovlja
- 34.....Potpore i obavijesti
- 35.....Projekti

Razgovor

Ukrajina je dostojna one politike volje koja ju vodi prema nacionalnom preporodu, ukljuuju i njeno uvrštenje u opće europske strukture kojima Ukrajina zemljopisno i povijesno pripada. Prema tim ciljevima ona je onedavna i vođena.

Stranica 2

Zgodopis

Mesi je mirno sjedio u beogradskom parlamentu s ostalim srpskim i jugoslavenskim vođama i gledao je kako Hrvatska gori u plamenu. Pitamo se: Je li tada Stjepan Mesi bio „hrvatski atentator“?

Stranica 6

doc. dr. sc. Yevgen Pashchenko

SJEĆATE LI SE, MOŽDA, ILE GALICA

Vreo kolovoški dan, prvi u mjesecu, te 1991. godine, koju nikada ne možemo i zaboraviti, izvukao je po običaju na ulicu i granae Dalja. Zgledavali su prema obližnjem Dunavu o ekuju i odatle poneki dašak vjetra koji e razrijediti pustu ljetnu sparinu. Nisu ga dočekali. Druge, stravi no nadošle brige s istoka, posve ih obuzeše.

Iz pravca Erduta kretala se nepregledna kolona tenkova „pobjedničke“ JNA - etničke vojske, prona izravno kamerama TV Novi Sad. Hrvatske nije smjelo više biti, Hrvata ponajprije. Bijeg u kućenim se donekle nekakvim izlazom, zapravo jedinim, jer na ravnom slavonskom polju nije se imalo kuda izaći.

Tako je ukinio i blagi ovjek s Kupresa, koji se ina e u Dalj doselio idu i trbuhom za kruhom. Ile Galica. Pogledavao je, bolje reći zirkao, na ulicu nadajući se brzom prolazu opasnosti, jer tenkovi su nastavljali

svoj put prema Vukovaru. Uzalud. U kuću mu je nahrupio opor vukova iskezenih zuba i ustiju punih bijesne pjene. Nije se uplašio, nije prepoznao opasnost. I kako bi. Bili su to njegovi susjedi.

Nažalost, prerano se radovao.

„Daj lov, kevu ti nabijem.“ „Nemaš?“ „Evo ti onda.“

Prvi mu je metak razbio potkoljenu, a ostali su ga nemilosrdno dokrajili. Razmrskali su mu glavu, koja se još jedva držala na okrvavljenom tijelu. Bez milosti.

Prošla je mirna reintegracija Podunavlja. Zapjenjeni susjedi sad oru llinu njivu, a on u grobu eka pravdu. Strpljivo, ali opet ini se bez izgleda. Naša hrvatska sudbina. Sve dok je Mesi a, Sanadera, Bajića, Pupovaca i Stanimirovića, za pokojnog llinu ona još uvijek nije niti na vidiku.

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik

ŽELIMO SVE BOLJU HRVATSKO-UKRAJINSKU SURADNJU

dr. sc. Tomislav Dragun

Pitanje:

Pokucamo li na vrata i upitamo li: Stanuje li tu doc. dr. sc. Yevgen Pashchenko, što ćemo doznati?

Odgovor:

Da, to sam ja. Po struci sam filolog-slavist, odnosno docent kroatistike na Sveučilištu Taras Ševčenko u Kijevu (prije) i docent ukrajinistike na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (sada).

skoro nitko nije skupljao prije... Tim „iskapanjima“ bavim se još od 1980-ih godina kad sam u Kijevu za magisterij uzio temu o Vladimiru Nazoru (doduše isto tako sam znao pronaći i u hrvatskim povijesnim dubinama nacionalne bisere), a nastavljam to i sada, neposredno na hrvatskim povijesno-kulturnim terenima.

Pitanje:

Jeste li i ranije nešto znali o borbi za samostalnu i nezavisnu Hrvatsku?

staroukrajinskim prostorima i kroz koju se u različitim izražajima reflektiralo ime Hrvat ili pojmovi vezani za korijen toga imena (Hor...). Pretpostavljam da se radi o nekim predodžbama izvjesnih prastarih migracijskih kultura, koje su se u valovima kretale plodnim ukrajinskim ravnicama što su odavna privlačile ovjeka... Dakle prahrvatski etnos je sastavni dio ukrajinskog etnosa.

Pitanje:

I dogodila se Ukrajina, država. Je li to moguće?

Odgovor:

Povijesna sudbina Ukrajine je povijest stvaranja i rušenja (izvana). Ukrajina je imala na svojim prostorima i epohama različite forme predrđavnih i državnih formacija koje su nastajale, nestajale, obnavljale se. To je zemlja-Feniks. Posve je logično da se Ukrajina preporodila na zgarištu propalog režima. Isto tako je logično da se ponovno suočava sa zlom kojemu nije po udi.

Pitanje:

Očekujemo diplomatski odgovor, ali ipak: Jušenko ili Janukovič?

Odgovor:

Odgovor je jasan. Ukrajina je dostojna one političke volje koja ju vodi prema nacionalnom preporodu, uključujući i njeno uvrštenje u općeeuropsku strukturu kojima Ukrajina zemljopisno i povijesno pripada. Prema tim ciljevima ona je odnedavno i vođena.

Pitanje:

Otkud baš u Hrvatskoj? Što radite ovdje?

Odgovor:

U Hrvatsku sam došao upravo zbog svoje struke, jer se bavim proučavanjem ukrajinsko-hrvatskih odnosa. Ta je tema – pravi zlatni rudnik, skriveno blago puno dragulja i uživam u traženju za tim biserima koje pronalazimo u svim epohama i koje

Odgovor:

Posve je jasno, Hrvatska je u različitim aspektima vrlo bliska Ukrajini, najprije glede goruće ideje državne neovisnosti.

Pitanje:

Što imate s Bijelim Hrvatima? Gdje su oni živjeli i kamo su nestali?

Odgovor:

To je ime jedne od plemenskih udruga koja je postojala na

Pitanje:

Ukrajinska prošlost znala je biti krvava?

Odgovor:

To se može zaključiti iz prethodne formule njene politike sudbine. Ukrajina je doživjela nekoliko razarajućih intervencija: srednjovjekovnu – mongolsko-tatarsku; baroknu – poljsko-feudalnu; zatim – rusko-carističku, njemačko-nacističku i rusko-sovjetsku.

Pitanje:

Ništa manje krvav nije bio niti gladomor?

Odgovor:

Gladomor (doduše, kako vaši kritičari uopće doživljavaju taj naziv, kako uopće što bolje i preciznije nazvati to masovno istrjebljenje gladi – Golodomor, Holodomor, Gladomor... koji je naziv pogodniji za hrvatski auditorij?) je usmjerena akcija sovjetskog režima sa sjedištem u Kremlju s ciljem istrjebljenja

(umjetno izazvanom gladi) okolicu ukrajinskog nacionalnog genofundusa – seljaštva s ciljem podsijecanja ukrajinskog nacionalnog društva. Htjelo se sterilizirati i iskorijeniti svaki nacionalni otpor Ukrajine.

Pitanje:

Zbog gladomora oslonac su Ukrajinci potražili u suradnji s Hitlerom?

Odgovor:

Zbog konkretnih represija, koje su poslije gladomora iz 1932-33. počinjene u istočnoj Ukrajini, a zatim od 1939. nastavljene od strane sovjeta i u zapadnoj Ukrajini, stanovništvo je bilo svjesno prirode osvajača, te je povezivalo nade za oslobođenje od crvenog terora s dolaskom zapadnih (njemačkih) snaga. Međutim, crni nacizam bio je srodan crvenome. Zato su Stepan Bandera i Ukrajinska ustanička vojska, poslije suočavanja s

njemačkim nacizmom, okrenuli oružje protiv jednih i drugih. Bili su pravi avangardisti u razumijevanju totalitarnih režima što je u Europi shvatiti tek kasnije. Bili su žrtve propagandističkih sovjetskih laži.

Pitanje:

Djeluje li i dalje HORUS?

Odgovor:

HORUS je Udruga hrvatsko-ukrajinske suradnje. Nastala je i djeluje s ciljem kojim se želi ostvariti ono što je naznačeno u njenom imenu. Jedan od njenih zadnjih projekata je sudjelovanje u pripremi Antologije hrvatskog pjesništva koja se uskoro otkriva u Zagrebu. Klub udruge (Vlaška 77) funkcionira prema planu udruge, gdje su hrvatski studenti ukrajinstike gosti.

NASTAVLJA SE SUDSKI KAZNENI POSTUPAK PROTIV CARLE DEL PONTE

dr. sc. Tomislav Dragun

U četvrtak dne 3. travnja 2008. godine u Hrvatskom uljudbenom pokretu, Udruzi za zaštitu prava, iz Zagreba zaprimljen je dopis Dubravke oši, sutkinje Op inskog kaznenog suda u Zagrebu br. XIV-KO-2675/07 od 31. ožujka 2008. godine, kojim se traži njegov ispravak.

Podsjetimo.

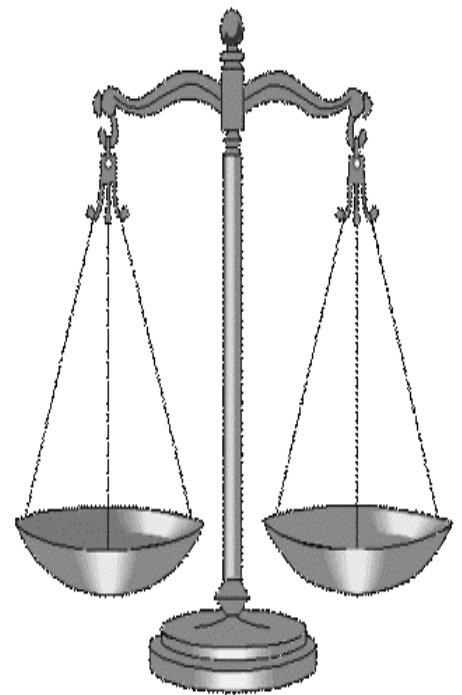
Hrvatski uljudbeni pokret, nevladina i neprofitna udruga za zaštitu prava građana iz Zagreba, Pete poljanice 7, podnijela je 29. ožujka 2005. godine Op inskom državnom odvjetništvu u Zagrebu kaznenu prijavu protiv sljedećih osoba: Carla del Ponte, glavna tužiteljica Meunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, Den Haag, Nizozemska, Kenneth Scott, glavni tužitelj u slučaju generala

Gotovine Meunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, Den Haag, Nizozemska, Savo Štrbac, Dokumentacioni informacijski centar "Veritas", Beograd, Ul. Deanska (M. Pijade 8/IV), Srbija i Crna Gora, Vesna Škare Ožbolt, ministrica, Ministarstvo pravosuđa, Zagreb, Republike Austrije 14 i Jean Asselborn, predsjedatelj Vijeća Europske zajednice, Brusel, Belgija, koje su, iskoristivši službeni položaj, UDRUŽENO počinile kaznena djela iz čl. 302. st. 1. i 2. Kaznenog zakona, dotično u obliku lažnog prijavljivanja kaznenog djela i iz čl. 337. st. 1., 2., 3. i 4. Kaznenog zakona.

Kaznena prijava nadopunjena je u više navrata.

Državno odvjetništvo nije reagiralo, pa je, zbog ogluhe, Hrvatski uljudbeni pokret dne 27.

srpnja 2007. godine podnio Op inskom kaznenom sudu u Zagrebu optužni prijedlog protiv osoba navedenih u prijavi. Konačno, nakon osam mjeseci, stigao je prvi službeni glas u ovom pitanju. Ipak, na vrijeme.

NAJTEŽE ĆE BITI KAD NAS NAŠI BUDU KRALI

Radovan Smokvina, dipl. ing.

Za one koji mogu i ne znaju, publicist Bruno Bušić (1939.) početkom 70-ih odlazi iz tadašnje SFRJ na zapad i postaje ekstremni hrvatski politički emigrant. Jedan je od najpoznatijih i najradikalnijih zagovornika stvaranja hrvatske države nasilnim putem, odnosno oružanom borbom. Ubijen je 1978. u Parizu, vjerojatno od nekih tajnih jugoslavenskih službi.

U jednom od svojih tekstova iz 1975. godine Bruno Bušić je napisao:

"... Da smo složni i postoji davno bi imali državu. A bit će nje, roditi će se slobodna Hrvatska kad padne Berlinski zid i kad se budu rušila komunistička krvava carstva kao kule od karata. Nema ni jedne države da je nastala bez krvavih gata. Vjerojatno ćemo se i mi morati pobiti za slobodu sa Srbima, a možda i s Turcima. Teret rata

morat ćemo podnijeti svi pojedinačno ...

... No kad se oslobodimo srpskog ropstva i stvorimo državu, vidit ćete kako tek naši krađu. Svak nas je stoljeće imao krađu i potkradao, a najteže će i najgore biti kad nas naši budu krali koje prodavali svjetskim jebivjetrima i makro lopovima. Navaliće na nas kao velike ptice grabljivice. Tada će biti najveće i nerješivo pitanje - kako nas tada spasiti od nas samih?"

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Ilica - Selska, Ilica 207

Posl.br.XIV-KO-2675/07

**oštećeni kao tužitelj "HRVATSKI ULJUDBENI POKRET"
zastupan po predsjedniku TOMISLAVU DRAGUNU**

V. Poljanice br. 7, Zagreb

Dana 30. srpnja 2007.g. podnijeli ste ovome sudu optužni prijedlog protiv I okr. Carle del Ponte i dr., zbog kaznenog djela lažnog prijavljivanja.

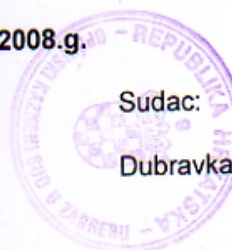
Kako Vaš optužni akt ne sadrži sve što je po zakonu potrebno da bi se po njemu moglo postupjeti to Vas pozivamo da u roku od 8 dana ispravite opt. akt u smislu čl. 434 st. 1 ZKPa koji propisuje da opt. prijedlog mora sadržavati podatke iz čl. 268 st. 1 toč. 1-5 ovog Zakona, dakle mora sadržavati ime i prezime svakog optuženika sa osobnim podacima iz čl. 225 ZKPa, te mora sadržavati mjesto i vrijeme počinjenja kaznenog djela, te kratak činjenični opis iz kojeg proistječu **sva** zakonom određena obilježja kaznenog djela koja se optuženicima stavljaju na teret, isto tako potrebno je da sadrži sve okolnosti koje su potrebne da se kazneno djelo što točnije odredi za svakoga optuženika.

Isto tako opt. prijedlog temeljem čl. 434 st. 1 ZKPa mora sadržavati i prijedlog da se optuženici oglase krivima i osude po zakonu, te vrstu i mjeru kazneno pravne sankcije čije se izricanje traži.

Ukoliko optužni akt ne ispravite u skladu sa naprijed citiranim zakonskim odredbama u dodijeljenom **roku od 8 dana** isti će optužni akt biti odbačen.

Zatraženo dostavite ovome sudu pozivom na gore navedeni poslovni broj.

U Zagrebu, 31. ožujak 2008.g.

Sudac:

Dubravka Čošić

MOŽE LI SE NADMAŠITI DON ANTU BAKOVIĆA?

Svašta je mogu e re i o don Anti Bakovi u, osobito ako nekome nije po udi, ta za dobrim konjem uvijek se praši, samo ne da je lijen i neplodan, da iza njega ne ni u cvjetovi dobra. Jedan od takvih buketa, kojega e i slabije razvijena utila lako zapaziti, upravo je pred nama. Listamo „Hrvatski martirologij XX. stolje a“ i divimo se.

Na ukupno 1.040 stranica don Anto Bakovi donio je životopise i opise smrti 663 mu e nika Crkve u Hrvata, uglavnom žrtava sljedbenika komunizma. Djelo dovoljno veliko za cijeli jedan ljudski, ovozemaljski, život. Ra eno je na njemu, službeno e se kazati, punih 17 godina, ali mi dobro znamo kako je tome trebalo posvetiti cijelo svoje

životno postojanje. Pisca, ovoga, dakako.

Don Anto Bakovi sam e re i:

„Sve je po elo u rano prolje e 1990. godine. Zubato je sunce pomaljalo svoje zrake na još ledom prekrivenu zemlju Hrvatsku. No osim proljetnog sunca s neba, našu napa enu i izmuenu zemlju Hrvatsku po ele su obasjavati i zrake sunca slobode. Topio se ne samo ovaj led koji nam je donijela zima nego se topio i jedan drugi led koji je ovu zemlju, ovaj naš hrvatski narod i njegovu duhovnu snagu – Katoli ku crkvu – držao zarobljene više od pola stolje a komunisti kog jednomlja.“

I sada smo tako, kona no, spoznali, iako smo to odavno

znali, da Hrvatska – nažalost – prednja i u broju komunisti kih žrtava me u pripadnicima Katoli ke crkve. Od ukupno 1.342 crkvene komunisti ke žrtve na Hrvatsku ih dolazi 663 (49,4 %). Skoro pola. Ostale su raspore ene ovako: Nijemci (330), Slovenci (220), Poljaci (187), Albanci (67), esi (20), Slovaci (14) i Ma ari (10). Za po etak dovoljno, ali ipak ...

Don Ante ne ostavljaj se pera!

Komunist ki zlo ini i dalje su zakukuljeni krinkom antifašizma, a njihovi nositelji još uvijek sa smiješkom na usnama ko o perno kro e Trgom bana Josipa Jela i a idu i blaženo ispiti jutarnju kavu. Bilo bi zaista vrijeme ne dati im ju više zaše e renu.

TKO JE UBIO ILU GALIĆA?

Zatražen je jasan odgovor od Ministarstva unutarnjih poslova RH, a podnesena je i odgovaraju a kaznena prijava. Dosad, bez rezultata. Šuti ministarstvo, ali i Državno odvjetništvo RH.

O emu se zapravo radi?

Traži se odgovor na pitanje, tko je ubojica ILE GALI A u zvjerskom ubojstvu koje se tijekom srpske agresije na Hrvatsku zbio 1. kolovoza 1991. godine u njegovoj ku i u Dalju.

Dakle, dana 1. kolovoza 1991. godine oko 14.30 sati petorica naoružanih etnika, vjerojatno njegovih susjeda, provalila su u ku u Ile Gali a u Dalju i ubili ga, nenaoružanog. Najprije su ga ranili u noge, a onda su ga dotukli hicem u glavu, i to dok je još ležao na podu u hodniku

svoje ku e.

Ubojice Ile Gali a dosad nisu procesuirane, niti u Hrvatskoj, niti ih traži Haaški sud.

Ništa nije nepoznato, ali se po initelji sveudilj skrivaju.

Navedeni tragi ni doga aj, prema opisu mještana Dalja i policijskom zapisniku odvijao se ovako:

Ubojstvo Ile Gali a dogodilo se u njegovoj ku i u Dalju, Ulica Republike 29. XI 1945. br. 3. Doma i srbo etnici su 1. kolovoza 1991. godine, uz svesrdnu podršku JNA, zapo eli oružani napad na sela Dalj, Erdut i Aljmaš. Napadnuta je i policijska postaja u Dalju. Nakon osvajanja policijske postaje etni ki dobrovoljci krenuli su prema ku ama hrvatskog pu anstva kako bi nelegalno uhitili i likvidirali sve istaknute Hrvate u Dalju.

Ile Gali , sin Marijana, nije korijenima iz Republike Hrvatske. Ro en je 16. ožujka 1940. godine u mjestu Zlosela, Kupres, Bosna i Hercegovina. Sahranjen je 3. kolovoza 1991. godine na katoli kom groblju u

Dalju. Sahrani su pribivali Marija Gali, supruga, te susjedi Jakob Kelava i Stevan Radovan evi.

Svi provedeni oblici privatne istrage urodili su neuspjehom i

šutnjom službenih tijela, a napore hrvatske države u tom smislu nisu niti zamijele.

Ovaj prikaz sačinjen je na temelju službene bilješke policajca Miroslava Kov ali je iz

Ministarstva unutarnjih poslova RH, Policijske uprave Osje ko-baranjske, Druge PP-PI Dalj od 5. travnja 1995. godine (br. 511-07-56--113/95-ZS.VK.)

ŽIVJETI U USTAŠKOM LOGORU

Tko još nije uo za zloglasni logor u Kerestincu i za sva mogu a ustaška zvjerstva po njena u njemu?

Tamo je 1941. godine bilo zato eno 100-tinjak komunista. Pokušali su 13. srpnja t.g. bijeg iz logora. Nisu do kraja u tomu uspjeti, pa je ve ina njih sljede ih dana ubijena u okršajima s redarstvom i ustaškim postrojbama.

Teško je re i što se te no i dogodilo u Kerestincu. Niti sami komunisti nisu uspjeti sa initi jedinstven opis doti njih zbivanja. Nešto je ipak dobro poznato. Poticatelji i organizatori bijega: Josip Kopini, Marko Belini i Karlo Mrazovi, negdje u Zagrebu, na sigurnom, ekali su kraj jedne od svojih prvih „antifašisti kih“ akcija. Nakon neuspjeha primili su samo drugarsku kritiku.

Nije u pitanju bilo, dakle, nikakvo spašavanje logoraša, o ito žrtvovani su, nego obi an promidžbeni komunisti ki in kojim se htjelo pokazati da su Hrvati protiv Nezavisne Države Hrvatske. Josip Kopini, naime, bio je agent Kominterne u Zagrebu i na sve je mogu e na ine poticao organiziranje diverzija i osnivanje partizanskih odreda u Hrvatskoj. Štoviše, zbog „pasivnosti“, u dosluhu s Josipom Brozom, tražio je ak i raspuštanje CK KP Hrvatske.

Ovi redci nisu, me utim, napisani kako bi se oplakivala nesretna sudbina odbjeglih komunisti kih bjegunaca. Povod je posve drugi. Zanimljivo je, eto, vidjeti kako se živjelo u ustaškim logorima, posebno u tom zloglasnom Kerestincu.

Mogu nosti pojedina nog bjekstva uvijek su postojale, pa su tako mogli da se spasu Keršovani, Prica. Adžija i drugi. Ali, Komitet je – uz op u suglasnost – odluo da se pojedina na bjekstva ne provode, jer bi to onda moglo stajati života one

itamo (Vjekoslav Ceni : Enigma Kopini, 1. dio, Rad, Beograd, 1983. godine, str. 248):

"Zanimljivo je bilo da su logoraši iz Kerestince imali relativno široko polje kretanja, pa su nekako smatrani poluslobodnjacima. Oni su, naime, u pratnji jednog stražara, koji itavo vrijeme i nije bio s njima, odlazili pojedina no ili u grupama na lije ni ke preglede u Samobor.

koji su ostajali u logoru. O tome je bila obaviještena i partijska organizacija Zagreba.

Branko Maleševi je, naime, jednoga dana sreo nekoliko zato enika iz Kerestince, me u kojima su bili Prica, Keršovani i drugi, koji su u pratnji stražara išli na popravljanje zuba u Samoboru, pa ih je za u eno upitao: 'Zašto ne bježite?' Odgovorili su mu da je odluka da se to ne ini."

HOĆE LI JOSIP PERKOVIĆ KONAČNO DOLIJATI?

Josip Perkovi, velika udbaška zvijezda, opet je na tjeratici. Traži ga njemački sudac dr. Bernd von Heintschel-Heinegg, ali i svi oni kojima je ve- dosta njegova smrdljivog vonja i sveg onog užasa koji je njime obilježen. Me utim, ne e to, vjerojatno, opet biti dostatno. Sotonski pipci pružaju se na sve strane štite i uvijek svoje zlopgledne izvoditelje.

Novinar Željko Peratovi upravo u takvoj ulozi uoava Jelenu Lovri i „Globus“ Nine Pavi a za koji ona redovno piše:

„Problem odgovornosti Josipa Perkovi a kao djelatnika UDBA-e za nagovaranje na ubojstvo Frane Gorete i Stjepana Bilandži a iz 1977. i ubojstvo Stjepana urekovi a iz 1983., Jelena Lovri je sli no Perkovi evom glasnogovorni kom timu Jasna Babi & Gordan Mali, svela na obra un Bože Vukuši a s Perkovi em. ak je napisala da je glavni Perkovi ev tužitelj Bože Vukuši osoba koja je u Njema koj osu ena na doživotni zatvor. Time je zorno pokazala da nije u stanju doprinijeti objektivnom raš iš avanju svih zlo ina iz hrvatske prošlosti. Je li stav Jelene Lovri prema njema koj tjeratici za Josipom Perkovi em motiviran ideološkom matricom, prijateljstvom s Ivanom Zvonimirom i kom, koji ima osobnih razloga braniti Perkovi a, ili je naprosto odraz interesa EPH, sada je sasvim svejedno.“

Odatle i pohrana kaznene prijave Hrvatskog uljudbenog pokreta u ladicu Mladena Baji a. Na vje no kiselenje.

Nužno je na nju podsjetiti se,

jer nije slu ajnost u pitanju. Kaznena prijava podnesena je Op inskom državnim odvjetništvu u Zagrebu još dne 3. studenog 2005. godine, a do sad odatle nije bilo nikakve naznake da u svezi s njom nešto radi. U toj kaznenoj prijavi pak re eno je:

„Savezni kriminalisti ki ured Njema ke objavio je 27. listopada 2005. godine na svojoj internetskoj stranici (www.bka.de) uhidbeni nalog za Josipa Perkovi a iz Zagreba.

U uhidbenom nalogu stoji da njema ka istražna tijela s me unarodnim nalogom za uhi enje tragaju za 60-togodišnjim hrvatskim državljaninom Josipom Perkovi em, poznatim pod pseudonimom Tomo Novakovi, zbog sumnje da je sudjelovao u ubojstvu Stjepana urekovi a. Navodi se i da je Perkovi, tada bio na vode em položaju u Udbi, za koju je radio do 1991. godine, zajedno s još jednim djelatnikom Udbe 1977. godine pokušao nagovoriti jednog poddijetlom Hrvata iz Njema ke na ubojstvo dvojice hrvatskih emigranata u Njema koj. Rije je o Bilandži u i Goreti. Taj njegov suradnik bio je Mihajlo Svilar, a nagovarali su Josipa Müllera koji je sve to prijavio njema koj policiji. Nijemci usto napominju kako je utvr eno da je on u Hrvatskoj.“

Mladen Baji, kako rekosmo, uporno štiti. Razumljivo, kako bi rekao Ivo Muži, dobar poznavatelj re ene bratije:

„Ali kako do toga nije došlo, Tu man je bio primoran nevoljko prihvatiti pruženu ruku Jože Manoli a, kojemu je bio cilj

do epati se samog vrha HDZ-a, pri emu je bio uspješan i dovodio u HDZ svoje istomišljenike Boljkovca, Degoriciju, Hlada, zetove i mnoge druge ateisti ko-jugosocijalisti ke pristatše, upisivao ih u HDZ i vješto postavljao na visoka mjesta u stranci. Po istom receptu instalirao je svoje ljude gotovo u svim podru jima i na svim razinama strana kih i državnih vlasti. Ti, Manoli evi HDZ-ovci, nikada i nigdje nisu mogli predstavljati više od 10 posto Hrvata, ali su zato zauzeli u ime HDZ-a više od 90 posto državnih funkcija.“

Ima li onda ikakve nade? Da.

Sjetimo se samo rije i Isusa Krista, pa e nam lakše biti:

„Svako kraljevstvo podijeljeno protiv sebe, uništava se, i ku a pada na ku u. Ako uz mo Sotone, Sotona bude izbena, kako e njegovo kraljevstvo opstati?“

Ono, kad je u pitanju Josip Perkovi, ve biva razdijeljeno. Nije bilo za o ekivati, ali se ido ipak dogodilo. Vinko Sindi i, tako er veliko udbaško ime, odlu io je progovoriti. Zna, veli, ak i to tko je ubio Brunu Buši a, a i štošta drugo, ali e tek nadolaze ih dana objasniti. Uskoro.

U tom smislu saslušanje Josipa Perkovi a od strane njema kih sudaca, makar i u Hrvatskoj, sa sobom nosi o ekivanje, kojemu se unaprijed treba radovati. Izgleda da je kona no došao kraj mo i i utjecaju Josipa Perkovi a. erka ga zadnja postaja njegova puta: Remetinec.

JE LI STJEPAN MESIĆ RATNI ZLOČINAC?

Branko Stojkovi

Tko je kriv za rat na prostorima Jugoslavije, tj. tko je kriv za pogibiju mnogih ljudi i materijalna razaranja u republikama SFRJ? I to za vrijeme trajanja mandata Stjepana Mesića kao predsjednika Predsjedništva SFRJ-a od 15. svibnja 1991. do 5. prosinca 1991. godine.

Postavljamo pitanje: Je li Stjepan Mesić odgovoran i kriv, kao predsjednik Jugoslavije i kao vrhovni komandant Jugoslavenske narodne armije (JNA), koja je razarala i rušila grad Vukovar, te ga 18. studenog 1991. godine oslobodila od Hrvata? Uz ogromna hrvatska stradanja i žrtve. Na Ovčari je tada pobijano 300 ranjenika i zarobljenika.

U to vrijeme u palači Federacije u Novom Beogradu u ugodu je sjedio Stjepan Mesić, dok se kronologija „krvavih zbivanja“ događala i nastavljala širom Jugoslavije, koju je on predstavljao. To pitanje je biti kamen spoticanja za sva vremena - za svakog Hrvata, i svakog drugog ovjeka.

Mesić je mirno sjedio u beogradskom parlamentu s ostalim srpskim i jugoslavenskim vođama i gledao je kako Hrvatska gori u plamenu. Pitamo se: Je li tada Stjepan Mesić bio „hrvatski atentator“?

Danas je narod umoran od laži (i lažnih političara) i novinarskih poruka. Tražimo istinu!

Ustavni predsjednik SFRJ Stjepan Mesić je 30. lipnja 1991. godine donio odluku, kao vrhovni komandant JNA, zajedno s

ministrom obrane Veljkom Kadijevićem, da se obustave sve vojne i ratne operacije u Sloveniji i drugim mjestima Jugoslavije. Zna i li to - da je ipak Mesić bio gospodar rata? Danas on naime govori: da je bio (tada) nemoćan, i da je kao agresor za sve bila kriva srpsko-etnička JNA. N.B. Sve mnogobrojne Mesićeve zapovijedi kronološki su zabilježene, pa ne može biti istina da je on tada bio neka minorna, nevažna, osoba, koju se nije pitalo o glavnim državnim odlukama.

S druge strane Mesić je znao što isto govoriti, kako dr. Tu man nije tražio mirna rješenja, nego je agresivno na čelu HDZ-a tražio rat. Zato je i on kriv za sve što se „tada“ i „poslije“ događalo. Naravno. Dana 7. lipnja 1991. godine uslijedio je atentat na dr. Franju Tuđmana, kojega je izveo vojni zrakoplov JNA, raketnim napadom na Banske dvore.

Zašto je Stipe Mesić igrao dvostruku igru? Dana 8. listopada 1991. godine u hrvatskom Saboru RH donesen je zaključak o proglašenju JNA za agresora i okupatora. Opet isto, je li u početku Mesić bio agresor i okupator, koji je poslije prešao na hrvatsku stranu? Dana 27. lipnja 1991., počinje vojna intervencija u Sloveniji i Hrvatskoj, i planira se nastaviti ju po drugim prostorima Jugoslavije. Ista vojna diktatura.

Bukti velikosrpski hegemonizam. Pripremaju se programi nacionalnih, republičkih, osamostaljenja. Hrvatski sabor raspisao je referendum za 19. svibanj 1991. godine. Istog dana u

Sloveniji su oklopne jedinice JNA s tenkovima paradirale ulicama Maribora, i borile se protiv teritorijalne obrane.

Danas, kad se Stjepan Mesić voli hvaliti: „Kako smo rušili Jugoslaviju“, moramo se upitati: Spadaju li u to sve one žrtve, u prvom redu ubijene i mrtve, spaljeni i srušeni gradovi? Jer bio je na čelu JNA. Znamo da je u Haagu svjedočio protiv „zločina organizacije“ HDZ-a i „udruženog zločina podhvata“, te optužio dr. Tuđmana za „ratni zločin“, kao i hrvatske generale, da su kršili (zakonske) meunarodne ratne konvencije protiv prava i sloboda ovjeka. Iz Haaške optužnice: planirali, pripremali, špijunirali, poticali, proveli, formirali, organizirali, sudjelovali, pljačkali, oštetili, podržavali...

Može li Stipe Mesić danas biti glavni političar, a „građanski rat“ u Hrvatskoj i dalje traje. On uvijek tinja i to od završetka Drugog svjetskog rata 1945. godine. Mesić je bio komunist i antifašist, na svim mogu im funkcijama nalazi se ve pedeset godina, iako ima samo 73 godine. Sudionik je NOB-a, stvaratelj države Jugoslavije koju je najprije gradio, pa je onda rušio. Mislimo, da bi lustracija i revizija Stjepana Mesića, bila prijeko potrebna.

Mesić je (sad) šef „Hrvatskog pašaluka“, koji se samo vidi s Pantov akom.

Evo jedne od „svih Mesićevih laži“: „Ja ću se boriti za svaku stopu i grudu hrvatske zemlje. Zaštitit ću zemlju i granice i teritorij Hrvatske.“ O čemu je to laž. U Istri su Jakov i Kajin

(IDS) preko svojih veza u Hrvatskom saboru prodali 35.000 etvornih metara zemljišta strancima, i to jedan metar kvadratni za 5 eura.

Danas jedan kvadratni metar tog istog zemljišta vrijedi i 300 eura. Pitamo se: Što još nije prodano strancima, i što još nije njihovo?

Od „Velike Banovine“ Hrvatske - što je ostalo? Što je ostalo od „Velike Srbije“? Kosovo je Republika Albanaca. Navodno i Srbi to prihvaćaju. Zauzvrat bi od meunarodne zajednice trebali dobiti izgubljene autonomije, koje se onda priznati Hrvatska i BiH, pa se ih povezati u neovisnu državu. Izdaja Hrvatske je otkrita i na djelu.

injenica je da sad: Mesi, HDZ-e, SDP-e, i druge nazovimo ih „hrvatske stranke“, uništavaju Hrvatsku. Nikuda je ne vode, nego je vuku nadolje! Mesi i njemu slični uvukli su nas u „kaos“, gdje su oni gospodari svega. Sjetimo se, kada je Stjepan Mesi bio glavna faca u Beogradu, 20. srpnja 1991. godine u Glini i Petrinji vodio je JNA rat protiv hrvatskih redarstvenika i branitelja. Danima su se ule eksplozije, pučnji, terorizam, požari i buktinje...

Kad Mesi pljuje po Jugoslaviji, on pljuje sam po sebi. Kad se ruga Srbiji i Srbima, ruga se sebi. Mesi je uvijek govorio: „Osim toga, rat nam nije odgovarao“. Zatim Mesi, brže bolje, putuje u Beograd na razne sastanke i dogovore.

Od države Hrvatske kao suverene i nezavisne nije ostalo ništa, kao i naše nacije i nacionalnih interesa. Oni koji se danas s time zaluju bolesni su, a u tome im pomaže i Kaptol.

Postali smo kolonija, za razne profiterere... A Hrvati su postali prva nacija koja je prodala (vlastitu) državu, svoju zemlju, za koju se je borila. Zar to nije zlo in prema svim poštenim građanima, koji ovdje žive i vole svoju Hrvatsku? Mi, i naša djeca, bit ćemo na ovim prostranstvima sluge i robovi, stranim bogatašima i moćnicima.

ije su to bile prije - teroristi, srbi i JNA djeluju zajedno? Kome je Mesi sedam mjeseci iz Beograda zapovijedao? Za što se sve JNA koristila? Njeno oružje: tenkovi, topovi, avioni, minobaca i, kazetne bombe, bojni otrovi, špijunske službe KOS-a, itd. Kišama granata JNA je rušila Vukovar, Dubrovnik, i druge hrvatske gradove...

U Hrvatskoj Kostajnici tenk JNA pregazio je 2. srpnja 1991., automobil u kojemu su bila četiri hrvatska policajca. Za Mesi - a to nije ništa? Njega se to kao predsjednika ne tiče? Dana 28. kolovoza 1990. godine Sabor RH birao je Stjepana Mesi - a za hrvatskog člana Predsjedništva SFRJ, iako je 30. svibnja 1991. godine, dakle već tada, usvojen prvi nacrt Ustava RH, po kojem se Hrvatska treba razdružiti iz zajednice i saveza Jugoslavije. Zašto se onda Mesi - a biralo za člana SFRJ-a, koji je poslije postao i legitimni predsjednik SFRJ, odnosno predsjednik Jugoslavije i njenih naroda.

N.B. Vežu i se tako i pozivaju i se na Ustav SFRJ-a donesen 1974. godine.

Predsjedništvo SFRJ-a (za vrijeme Mesi - evog mandata) imalo je 8 članova predsjedništva iz svih republika i dviju autonomnih pokrajina, od kojih se svake godine birao jedan predsjednik SFRJ-a. Mesi - je odgulio dobar dio svoga mandata. Dr. Borislav Jovi - je prije njega „oprao svoje ruke“, jer je dao ostavku, a na njegovu dužnost je došao Stjepan Mesi - . Pa ne može valjda taj Jovi - ti zli Srbi - razarati Hrvatsku?

No, dana 27. lipnja 1991. godine počinje vojna intervencija JNA-a na Sloveniju i Hrvatsku. Uzmimo jedan primjer: Vrhovni komadant JNA Stjepan Mesi - sjedi u Beogradu, a u Bjelovaru 29. rujna 1991. godine napada se i ruši kasarna JNA, koja gori u plamenu, dok je glavno rukovodstvo vojske poubijano?

Stjepan Mesi - kao predsjednik Jugoslavije, i vrhovni komadant oružnih snaga JNA, pušta da Hrvatskom paradiraju tzv. etnici: „Šešeljevci“, „Martićevci“, „Arkanovci“, i sve druge paravojne formacije, koje pljačkaju, kolju i ubijaju, sve na što naiđu u...

Na kraju mislimo i zaključimo - da je Stjepan Mesi - jako obmanuo i prevario hrvatski narod i građane, zloupotrijebivši svoj položaj. On misli da su građani glupi, jer ga za ništa ne pitaju. Ratnu štetu koju je učinio JNA i Mesi - kao vrhovni komadant JNA, ostavljamo vama da je Vi izražavate! Sve je moglo biti drugačije! Bez takve strahote.

BOSNA SE IPAK REGENERIRA NA SVOJIM POVIJESNIM TEMELJIMA

Akademik Mirko Vidovi

Samo se kriminalci stide prošlosti,
samo se zloinci boje budu nosti!

Povijest, i to ova još živa, dokazuje je da je ljubav daleko jača od mržnje i da se primjenom ljubavi i prema neprijatelju uvijek iz tih odnosa izlazi apsolutnim pobjednikom. Ljubav daje život, mržnja ga uništava. A ljudi je na zemlji sve više i više, dakle: ljubav pobjeđuje...

Oni koji još uvijek šire mržnju po svijetu doživje najsrमतniju sudbinu jer ih naposljetku odbace i njihova djeca. Plemenitost ljudska se prenosi s naraštaja na naraštaj, a mržnja sre omne! Instinkt za samoodržanje - u punom naponu mržnje, kapitulira bilo u nemilosrdnom ratu, bilo bez rata, kao SSSR.

Mržnja u samoj sebi ubija kreativni zanos. A kreativna misao je omnivalentna i stoga se svaki veliki istraživač uvijek smatra i doživotnim učenikom: Što bolje upozna svoju granu znanosti, sve više, poput Sokrata, otkriva za njega nepoznata područja bez ijeg upoznavanja ni ono što znamo nije konačno ni iscrpljeno. Onaj kartezijanski 'faktor sumnje' je motor znanosti koji stalno vuče naprijed, u postojbinu istine. A onaj koji djeluje u ime općeg dobra, ništa ne izmišlja, sve što spoznaje on zapravo otkriva, i iz toga je nemoguće izvući oholu umišljenost da smo veći ni od onih koji su nepismeni, ako je u njima čist i nenačet zdrav razum. Skromni učenjaci su jedina isti-

nska duhovna aristokracija, koja donosi korist svima - nisu ni ije sluge. Samo slobodni nadostavljaju put istine koja jedino vodi u trajnu slobodu.

Bila su teška vremena u vrijeme polustoljetnog otpora jugoslavistima. Tjelesno je bilo teže na robiji, a duhovno pak u Emigraciji. A i jedni i drugi su bili podlegli omstrvinara koji nisu mogli podnositi na životu umove koji su ih znatno nadvisivali: kad nekog nisu mogli pobijediti teoretski, skidali su mu glavu. Najbolji sinovi svog naroda u to vrijeme živjeli su od neiscrpnog izvora snage - silne želje da vide svoj Dom nezavisan i svoj Rod slobodan u njemu.

No, i na robiji i u Emigraciji držala nas je uspravno kohezija i bezuvjetna solidarnost: nikad udbašima nije pošlo za rukom da ijednog od nas izolirana u samicama i mračnarama umno okrene protiv svog zdrava razuma, a da do njega njegovi surborci ne dođu i pruže mu duhovnu, a nerijetko i materijalnu hranu. To udvostručenje duhovne snagu izoliranoga, dovodi u očaj nemilosrdne progonitelje. Niti su koritari mogli lako me u nas, niti je itko od nas prešao k njima. A kad je sazrelo vrijeme za samoodređenje, narod je prešao u cjelosti na stranu svojih preteča, svojih sužnjeva, svojih prognanika.

I u tom stanju - duhovnog pobjednika - jedine pobjede koja se ne može poništiti nikada - postaje jasno, da najprije nekoga (ikoga!) treba dobro shvatiti, prosuditi njegove riječi i postupke i

dati 'caru carevo, a Bogu Božije': tko nahrani ogara, ne može ga ugristi. I najopakiji ogar, kad se navikne na ljudsku ruku, postane 'pitomim' stvorenjem.

Kršanima je zabranjena mržnja i slijede i put Raspetoga, kršćanin zna da mora voljeti (sazaljevati) i onoga koji ne krije da ga želi razapeti kako bi dokazao da svijet pripada bezobzirnijima, a ne pravednijima. Jer, što god u inimu najmanjem me u nama, to inimo po zapovijedi našeg zajedničkog Oca, koji za takva djela višestruko uzvraća.

Uloga tiska u slobodnom narodu nije da širi lažne niti da sije mržnju, da angelizira svoje a diabolizira druge. Tako radi ideološki tisak kojeg industrijski proizvode dresirani grizoguzi. Njihova zadaća je da opravdaju zalogaj iz korita uspješnim zavojenjem u zabludu naivnih i neupučenih, da ih prevedu (žedne preko vode) na stranu svog gospodara.

No, kad savjest svijeta uoči da je takvim postupcima cijeli jedan narod zaveden u uskvašeno stanje mržnje i sebeljubljivog delirija svog vožda, onda se pojave nad zemljom oblaci bombardera jer - batina je najefikasnije sredstvo za suzbijanje obezlučujuće ili zatirajuće euforije.

Od takve sudbine jedan narod mogu spasiti samo bezuvjetni zaljubljenici u istinu po zdravu razumu - oni su 'krotki kao golubovi i mudri kao zmije'.

Dobro je ovdje podsjetiti se da je najbolji sljedbenik reformator-

skih ideja grofa Janka Draškovića, Ljudevita Gaja, reformator našeg književnog jezika, napisao svoju budnicu i kao vlastiti program djelovanja i kao poziv sebi srodnima na bratimljenje - 'Horvatom sloga i sjedinjenje'. Ta pjesma je smišljena na kajkavskom dijalektu, a mentalno prevedena na jezik Bosne i prvi je pokazatelj na povijesnom, kulturnom, jezikoslovnom i civilizacijskom planu da je u ukupnosti cjeline najvažnija njezina središnjica. Dobro je da ovdje navedemo one Gajeve stihove iz te budnice: "V kolu jesu svi Horvati stare države... skup Bošnjaci, Istrijanci ter Dalmacija".

Dakle, obratimo pozornost na izraz 'Bošnjaci', koji u svijesti

Ljudevita Gaja označava sve stanovnike Bosne i one koji potječu iz Bosne. A da taj naziv nisu izmislili ni Turci ni poturice, dokazuju i povelje bosanskih vladara iz trinaestog i petnaestog stoljeća. Naziv Bošnjaci možemo pronaći u "Povelji Bana Stipana Kotromanića" (od 23.10.1332). U "Povelji kralja Tomaša" (od 22.08.1446) imamo i slijedeći izraz: "Da im se toj ne ima poreći ni potvoriti, ni na manje donesti, ni za jednu neviru ni zgrihu kraljevstvu našem, što ne bi gledano gospodinom Didom i Crkvom bosanskom i dobrimi Bošnjani". Dakle, Bošnjani su podanici bosanskog vladara, a 'dobri Bošnjani' pak - vjernici Crkve bosanske. A to bi

se i danas moglo reći i za današnje žive ljude na teritoriju obnovljene države Bosne: Bošnjaci su podanici države Bosne, a dobri Bošnjaci su oni koji u svemu slijede nauku svoje vjere u Isusa.

N.B.

I Evanđelje i Kuran slave Isusa kao - 'utjelovljenu riječ Božiju'. I Evanđelje i Kur'an zabranjuju činiti ikome zlo radi svoga dobra, zabranjuju izazivanje ikojega i obvezuju sve da se brane kad su napadnuti. Mržnja u duši istinskih sljedbenika Isusa je poganski, avolski za etnik zla.

ŽRTVE ZBOG POLITIČKOG ANGAŽIRANJA ZA HRVATSKU ZAJEDNICU

dr. sc. Ilija Barjašić

Kako smo se svojom specifičnošću, zbog reda kao uvjeta života, za opće dobro žrtvovali u svojoj mladosti, tako smo dosljedni i u starosti ukazivati na veće i manje propuste koje Hrvati kroz državne institucije čine. Ovom prilikom ista emocija obvezuje, potiče i u tim mladim generacijama radi njihove budućnosti, da poštuju one koji su se žrtvovali i tako im omogućili slobodnu Hrvatsku nakon višestoljetne porobljenosti, i da svojim doprinosom unaprijede uvjete u Hrvatskoj radi spoznaje, tj. života.

Tko i zašto Hrvatima ruši dostojanstvo i potiče u nered?

Zasluzena i po fizičkom radu ali ne ostvarena adekvatna miro-

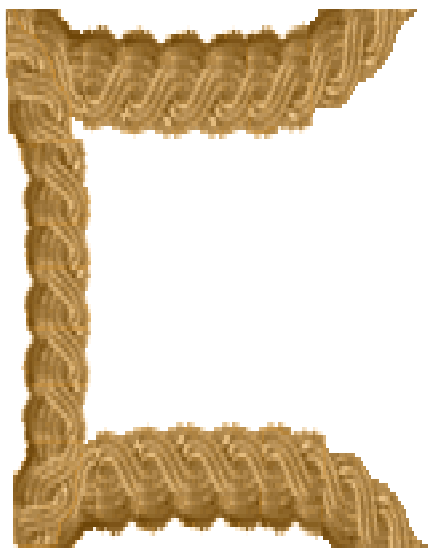
vina i stambeno pitanje ... Ovo ista emocija da pokažemo tendenciju ove vladajuće garniture koja nas smatra grješnicima umjesto uzorima, što smo se ustali protiv zla koje je haralo u hrvatskoj zajednici pomoću u proizvođačkih ruku iz hrvatske zajednice koje su pomagale zlu iz tog vremena koje je ništilo hrvatski narod, a kojim savjetujemo u ime života da se ispovjedi. Istina smeta nezavisna Hrvatska i danas kao uvjet dostojanstvena života, a od koji su i dalje neki nosioci vlasti, te zbog raznih kompleksa pomoću u institucijama preziru bivše političke zatvorenike jer su dostojanstveni i dosljedni.

Za bivši robovski radni dan odmjerenom nam je samo 50 kuna danas, dakle mi smo grje-

šnici i robovi za ovu tj. istu garnituru vlastodržaca koji su nas i zatvarali i dalje skupa s hrvatskim narodom ponižavaju i uništavaju jer se prema njima odnosimo kao kršani. Dodjelom 50 kuna za jedan robovski radni dan doslovce su demonstrirali svoje emocije koje su potvrdili zakonima za sebe, a protiv nas, kakvi su bili i u prošlom režimu. Utoliko neke od naših bivših političkih zatvorenika koriste zbog dnevnih potreba za masom kako bi skrenuli pažnju s bitnih problema za hrvatsku zajednicu.

Konkretno, kao i kroz prošla stoljeća a uglavnom su od 1990. do danas prividno i materijalno dobro prošli ljigavi pojedinci iz hrvatske zajednice i vlastodržci iz jugoslavenskog režima. Poje-

dinci koji su pomo u ve šablonske vladavine iz Jugoslavije razbijali cjelinu, i danas razbijaju i nište kako udrugu bivših političkih zatvorenika tako i Udrugu dragovoljaca Domovinskog rata, i svako udruživanje koje redom stvara pozitivnu snagu za život Hrvata u Hrvatskoj. Uglavnom, problem vlastodržcima s bivšim političkim zatvorenicima je taj što se nas najviše broj ne može kupiti, mijenjati za mrvicu i staviti u socijalni okvir kao problem jer naše dostojanstvo nije za prodaju, mi mislimo

i živimo u ime dobra. Varaju se vlastodržci u Hrvatskoj ako misle da bivši hrvatski politički zatvorenici tj. žrtve srpskog okupatora ne vide da su silnim kreditima sanirali mirovine i tako kupili glasove i dalje održavaju mir na ulicama.

Gospodo, što je s lustracijom u Hrvatskoj koja je već provedena u bivšim "komunističkim" državama Europe.

Hrvatskim građanima niste do sada rekli da EU neće primiti u svoje članstvo Hrvatsku sve dok ne si u s vlasti vlastodržci koji vladaju danas u Hrvatskoj, a koji su vladali u "komunističkom" režimu koji nije imao ni-

šta sa zdravim ljudskim ponašanjem.

Dakle, u Hrvatskoj "komunizma" nije stalo do članstva u EU, zbog kojeg po europskim deklaracijama moraju si i s vladajućeg trona, kao što su morali i tisuće Nijemaca, Poljaka, Čeha i dr. Neće Nijemci valjda koji su od smrti o istili svoje dvorište u isto primiti hrvatsko smetlište, dakle lustracija je imperativ po iskonu po kojemu će se i Hrvati usavršavati, a navikom će održavati red u ime života.

Da bi obmanuli hrvatsku i svjetsku javnost označili su sebe kao lijeve are, a nas kao desničare i to kao ekstremne teroriste za što nemaju konkretne argumente. Zpravo oni su ubijali, a ne mi, oni su rušili život i sijali beznađe, a ne mi. Njihova luda umišljenost se vidi po tragu, misle da njihova tendencija nije ni danas prozirna, tendencija koja je sijala i još danas sijaje smrt po Hrvatskoj. Nisu svjesni da je njihova kvaliteta adekvatna vampirima. Njihova Jugoslavija je propala jer su u njoj stvarani uvjeti za smrt.

Neka se Hrvati uvaju jugoslavenske šablone za život, jer konkretno Hrvata je i fizički sve manje.

Bivši hrvatski politički zatvorenici, samo su ukazivali nosiocima jugoslavenske vlasti kako tendiraju zlu tj. carstvu mrtvih, a što se Jugoslaviji i dogodilo, dakle u glavnom bivši politički hrvatski zatvorenici danas nekim hrvatskim vlastodržcima savjetuju u ime dobra da se maknu s dužnosti zbog kvaliteta koja pokazuju rasulom u hrvatskoj zajednici. Eto zašto je potrebna lustracija, jer hrvatski vlastodržci nisu svjesni odgovor-

nosti za živote koje zastupaju po dužnosti koja zahtijeva najveću odgovornost, a za koju nemaju adekvatnu kvalitetu koja se zato pretpostavlja. Svjesniji pojedinci koji im ukazuju, savjetuju i ih preko kritike doživljavaju torture u pravcu smrti, a što je znakovito da hrvatski vlastodržci nisu za uzor već prijetnja životu.

činjenica je da nakon svakih nekoliko godina u Hrvatskoj preko sto tisuća građana je manje

tj. toliko ih više umire nego što ih se rodi. Hrvatski bivši politički zatvorenici zastupnici su života, ponajprije u hrvatskoj zajednici poticat će život i zastupati pojedince u vlasti koji su osvješteni za opće dobro vlastite zajednice.

Samo dostojanstveni pojedinci svjesno su se žrtvovali za život u borbi protiv privida tj. smrti u hrvatskoj zajednici.

Zato vjesnici života, po iskonu su miljenici i mediji dobra, svjesni i odlučni u borbi za život u beskonačnost.

PARTIZANSKA DJECA

Diana Majhen

Ne bi nikako trebalo zaboraviti znamenitu izjavu predsjednika Mesi a o tome kako partizanska djeca nisu imala apsolutno nikakvih privilegija.

Pretpostavljam da Mesi misli kako smo svi senilni poput nje-ga, ili da nam je pam enje selektivno, poput njegovog.

Mi, koji smo živjeli u komunizmu, svakako se sje amo da je bilo dovoljno re i kako je netko dijete palog borca, pa da taj netko dobije zagarantiranu lijepu budućnost, uključujući i povlastice školovanja, stipendije, dobro radno mjesto itd.

Ako ste se drznuli ukazati na to da takva osoba nema potrebnih kvalifikacija za obavljanje posla na koji su ga postavili, odmah bi

vas proglasili protudržavnim elementom, napakirali vam suradnju s teroristima, odvodili vas na "informativne razgovore" i sl., a vaša je budućnost sigurno pri tome bila uništena.

U isto vrijeme, djeca naših ljudi koja nisu bili partizanski potomci, bježali su u inozemstvo, kako bi osigurali sebi i svojoj obitelji kakvo-takvo preživljavanje, koje u ex Jugoslaviji nisu mogli.

Tako se stvarao sve ve i jaz u obrazovanju između partizanske i nepartizanske djece. Planski, naravno. Mi smo trebali biti polupismeni, zaostali i kao takvi, vje ni robovi naše povlaštene, partizanske klase.

I danas se stalno na sve strane uje negodovanje radi to malo povlastica koje su dobila djeca hrvatskih branitelja?

Trebalo bi prvo pogledati dobro tko je protiv tih povlastica. Zašto, to ve znamo. Kada ve ne mogu tu djecu kazniti za to što su im se roditelji borili za slobodnu Hrvatsku, bar e se potruditi da ne dobiju ni kakve povlastice.

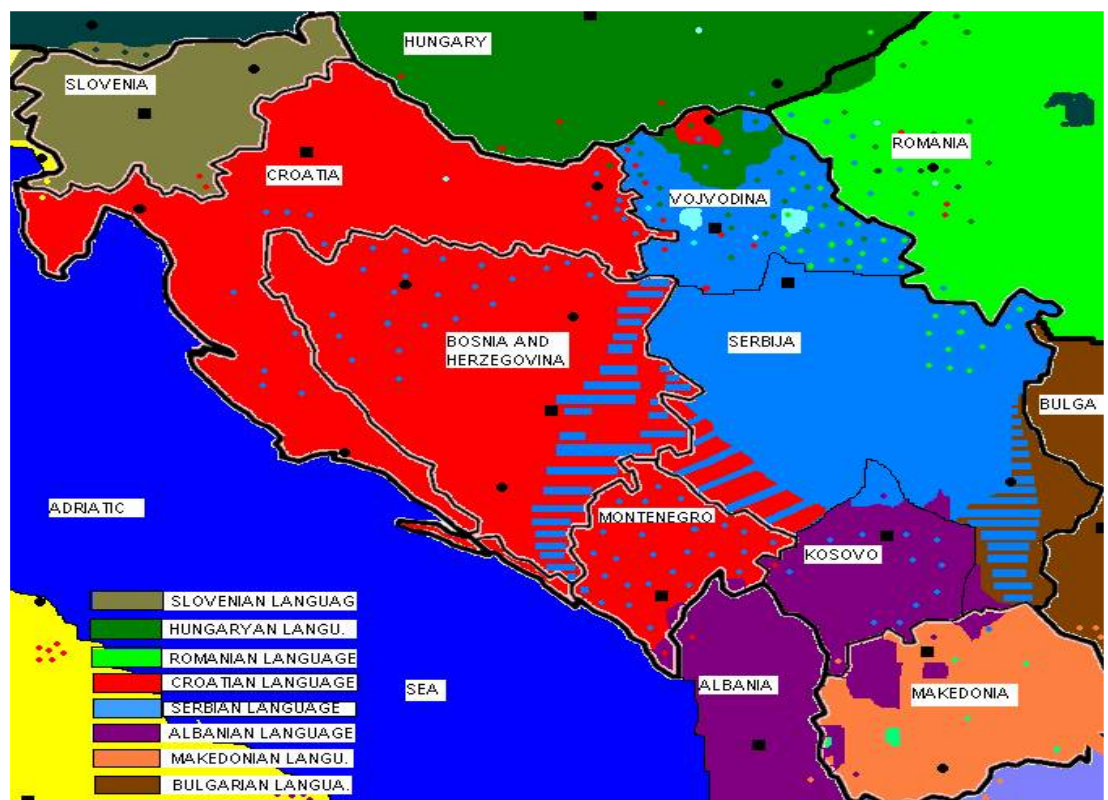
Pa, ako ti "najve i zagovaratelji mira, tolerencije i ravnopravnosti" doista teže za skladnim suživotom, neka djeci hrvatskih branitelja sljede ih pedeset godina daju sve mogu e povlastice, za sve što im u životu treba. Tako i njihovim unucima: prednost u školovanju, prednost u zapošljavanju, bolja radna mjesta, neka im ne zaborave dodijeliti i besplatne stanove.

Tek onda bi se našli u situaciji u kojoj su bila i danas još uvijek jesu, djeca i unuci partizana.

HRVATSKI ZEMLJOVIDI

Pribavio Borna

Jezi na Karta (2)

VJEKOSLAV ŠKREBLIN SAVJETUJE KAKO SE BORITI PROTIV KRIMINALA (2)

Vjekoslav Škreblin

Kada se srozalo i ono malo poštovanja koje obi an ovjek ima u odnosu na vlast, zajedno i javno moramo se zapitati, **KAKO DALJE FUNKCIONIRATI?**

Doista, još samo zadržati **NOJEVI** drže glave u pijesku, iako svjesni injenica. A zbilja je takva kakva jest, porazna i pogibeljna za sve nas. Za u uju naporu da se i na tzv. neutralnim portalima istina ne imenuje pravim imenom i prezimenom.

Toliku koli inu ignorancije i sljepila pri zdravim o ima mogu iskazati samo naši ljudi. Ali ne daj Bože da ih po neš poimence poticati ili prozivati. Kao kornja e, glave uvla e u svoje neprobojne oklope.

Samo zbog ovakvog HR mentaliteta, svakim se danom sve vise izdiže podvig **DOKTORA FRANJE TU MANA. OŽIVOTVORENJE TISU LJETNOG SNA. IZBORITI SAMOSTALNU DRŽAVU HRVATSKU.** "Normalno" je kako ta država još nije ure ena po našim na elima, koja svoju ulju enost crpi iz svojih **KRŠ ANSKIH KORIJENA.**

Protuhe su zauzele poluge svih doganjanja, te prije e daljnji razvitak Hrvatske. Pristali su za šaku škuda prodati sebe, svoj narod, **OGNJIŠTE.** I pošto su kona no zate eni, a time i

razotkriveni u takvoj ulozi, ulogama najobi njih kriminalaca, naši im sveznadari opetovano podilaze nazivaju i ih politarima.

Analiziraju i "politi ke" poteze kriminalaca na elu naše države, svjesno ili nesvjesno dajete **LEGALITET** i **LEGITIMITET** takve "politike" takvih "politi ara".

Neka svatko sam sebi odgovori na injenicu, **AKO JE DOKAZANI PO INITELJ KAZNENIH RANJJI JOSIP VRESK LAN DRŽAVNOG IZBORNNOG POVJERENSTVA RH, MOGU LI PROŠLI PARLAMENTARNI IZBORI BITI PRAVOVALJANI?**

Ne želim aludirati na razinu ne ije svijesti ili inteligencije, ali imamo nekoliko "bisera" naših ljudi koji su se kandidirali na ovim izborima. Nakon uo enih nepravilnosti poraženi se žale, jer smatraju kako su doživjeli o itu izbornu kra u.

Iako se doista kralo glasove i na ovim izborima, bi li kriminalac iz **DIP-a** prihvatio ikakav upu eni prigovor? Ne bi, jer time dolazi i u sukob vlastita interesa! I što prije i svakoga od takvih "bundžija", iako posjeduje vjerodostojnu informaciju, da javno progovori kako je dokazani sumnjivac iz **DIP-a VERIFICIRAO GLASOVE IZBORNNOG TIJELARH?!**

Ovakva prešu ivanja u "korist vlastite štete" tjera me na

odgovor zašto su **UDBA, KOS, i OZNA** bile uspješne službe u o uvanju **KOMUNIZMA I KOMU-NISTA.**

Ne morate se služiti mojim slu ajem da **BANDU** svakodnevno "skidate" do kože. Iako, ako pažljivije analiziramo, zataškavanjem "**SLU AJA ŠKREBLIN**", otvorile su se neke do sada tabu teme. Ako niste zamijetili **KRIMINALAC MLADEN BAJI SVE MANJE SE POJAVLJUJE U MEDIJIMA.**

POSLJEDNJI USPJESI MUP-a RH NISU KOORDINIRANI S DRŽAVNIM ODVJETNIŠTVOM RH. Shvativši kona no kako su **STJEPAN MESI , IVO SANADER...**promotori kriminala i kriminalaca, **MUP** niti njih ne informira o zamišljenim planovima i potezima u borbi protiv **HR kriminala...**

Zbog svega nabrojenog, sugeriram da po nete **ORKESTRIRANO PROZIVATI I HRVATSKE BANDITE KOJI SU ZAŠTI ENI IMUNITETIMA.** Na na in kako "Židovi" prozivaju **MARKA PERKOVI A KADA TREBA ODRŽATI KAKAV KONCERT.** Iako je moja analiti nost skromna, ipak predvi am kako e nakon ovakvih prozivki **HR BANDITA,** ubrzo do i do **IZVANREDNIH LOKALNIH, PREDSJEDNI KIH,** te **PARLAMENTARNIH IZBORA.**

Ja nisam bahat, ali se niti ne spuštam ispod određene razine.

Izreka s Bliskog Istoka

HRVATSKI GROBOVI U SLOVENIJI (4. dio)

Janez rnej
Preveo Igor Ivaškovi
 („Demokracija“, Ljubljana,
 prosinac 2004.)

7. Smaknu a u Mariboru

Marija Schicht iz Dalmatinove 7 nas je ekala. Zamolili smo je neka govori u diktafon, ali je ona to odbila.

Po ela je govoriti:

"U našoj ku i, tu gdje smo sada, bio je u lipnju 1945. godine partizanski štab za utvrđivanje granice. Svi su bili Srbi, dva partizana, dvije partizanke i jedan oficir, a onda im se pridružio još jedan oficir, Crnogorac.

Sa stepenica naše ku e moglo se dobro vidjeti dvorište vojnih skladišta. Nijemci su tu imali 'Gerethelogor', a naši skladište strjeljiva. Bio je to tjedan u kojem se obilježavalo Tijelovo. Zgrada pored naše ku e bila je potpuno prazna.

Te subote (8. lipnja 1945.) partizani su doveli u dvorište oko 20 hrvatskih asnika i tu su morali pred zgradom skladišta stati itav dan.

Idu i dan, u nedjelju, dovedena je bila duga kolona obin vojnika. U koloni su bila po etverica u jednom redu. Brojila sam redove i bilo ih je 80. Na dvo-

rištu su se morali svu i. Zatim su im na le ima žicom svezali ruke. Dovedli su automobile njema kog Crvenog križa na koje su ih uz strašnu galamu po eli tovariti, pa odvoziti prema tezenskom protutenkovskom rovu. Ljudi su mislili da voze ranjenike.

Na dan su doveli etiri kolone s 80 redova po etiri vojnika. Svaki put su ponovili postupak svlačenja, vezanja žicom i tovarjenja na kamione njema kog Crvenog križa. To se je odvijalo svaki dan, itav tjedan, sve do idu e subote.

Usred tjedna, u etvrtak, pitala sam partizana Crnogorca, koliko e dugo još dovesti hrvatske zarobljenike na dvorište skladišta. Odgovorio mi je, da imaju takvih "ustaša" još 70.000.

Izvoditelji tih smaknu a, obin partizani, stanovali su u Parmovoj ulici.

U Mariboru su bili sabirni logori partizanskih žrtava i u Studencih-Brestanica i na dvorištu "Budunosti", gdje su bile invalidske radionice."

Nakon tog svjedo enja zašutjeli smo. Gospo a nam je skuhala kavu i u ku i pokazala odakle je pratila postupke partizana s hrvatskim zarobljenicima.

Pokolj hrvatskih izbjeglica u Mariboru zbio se nakon onoga u Celju, koji je dovršen poslije 20. svibnja 1945. godine. Nakon tog tjedna u Mariboru po inje križni put tih žrtava po Hrvatskoj.

Želja za ubijanjem komunističkih "pobjednika" bila je beskrajna.

8. Grobovi kod Rogatca

Od Rogatca prema hrvatskoj granici, neposredno prije graninog prijelaza, nalazi se nasele Dobovec.

Izme u slovenske i hrvatske carine, na desnoj strani Sutle, koja je tu tek mali poto i , vode pruga i cesta prema zaseoku Trli no.

Nekoliko stotina metara od graninog prijelaza, gdje se križaju cesta i željeznika pruga, prema Sutli nalazi se njiva na kojoj je na krajnjem rubu prema poto ku grob duži od deset metara. Njiva na kojoj se nalazi grob stalno je orana i obra ivana, tako da ga je teško primijetiti. Vlasnik te njive je Davorin Bele iz Trli na.

Na poticaj Pavla Rojsa (notara iz Šmarja pri Jelšah) s prijateljem Oskarom otišao sam k njemu da mi pokaže grob. Pavel Rojs govori:

Venera

"Venera" - Agencija za bračna posredovanja i druženja
 I. Andrića 19, 52440 Poreč
 tel: 052 438 212 fax: 052 423 080 mob: 098 366 104
 direktorica: Jovanka Hrastić
 e-mail: venera@agencija-venera.com

ŠETNJA U ŠUTNJI (4. dio)

prof. Marijan Krmpoti

Prvom zgodom kada je bil u Zagrebu i došal nas obi i, tada ve akademik, lan Makedonske akademije, na moje je izravno pitanje potvrdil da Franjo Tuman govori istinu.

Potom, kako sam i ja u svojoj domovini bil gra aninom drugoga reda jerbo sam pripadal hrvatskoj nacionalnoj struji, poviestna znanstvena iztraživanja Franje Tu mana dobila su sasvim drugu protegu u mojim oima. Iskra njegove vrste nacionalne sviesti razplamsala je i moje rodoljublje. Upal sam u krug Francekovih prijatelja i istomišljenika. Sastajali smo se popodnevim do kasno u no u njegovu domu u Nazorovoj 10. Tamo sam upoznal i Antu Todorica, Ivicu Gažija i Fredija Krameru. Tamo sam srel i Ve eslava Holjevca.

Sje am se i danas njegova zanosa dok nam je govoril kako e s novcem naših izseljenika ponovno osnovati Prvu hrvatsku štedionu.

A Francek je u svojem domu u Nazorovoj 10 bil sušta suprotnost Franji Tu manu, uštogljenom i strogom direktoru Institita u Opatu koj 10. U Nazorovoj bil je srda an ku edoma in, ugodan i društven, rie ju drag o vjek. Nismo uvijek samo ozbiljno razpravljali. Prštale su tu i pošalice. ul se i gromak smieh. Na Francekov ro endan smo i zapjevali. Nu, Franceku pjevanje nije baš išlo. Toliko smo se razgalamili da je netko odjednom zapsikal. Psst! Tiše!

U susjedstvu stanuje udbaški glavonja. - Glavešina, izpravih. - ut e nas! - Ah, odmahnul je Francek rukom. Nije on opasan. Dobar je on!

Jedino Fric tamo nije dolazil kad i ja. Knjem se išlo. Bil sam jur asistentom u Institutu i tajnikom Odjela kad bih, pošto bi odkucalo podne, bacil pogled kroz prozor. Pa, ako pred Institutom više nije bilo Francekova tamnozelenoga peugeota 404, rekal bih: Francek je otišal k Fricu, idemo i mi doma.

Nu, za mojega tajnikovanja u Odjelu socialisti ke izgradnje, za vrat mi padoše dva nemila dogo aja. Prvo, Daniel Ivin, mla i brat Slavka Goldsteina, u Zadru je u svezi s disidentom Mihajlom Mihajlovskim u inil sramotnu pubertetsku politiku spa ku Franji Tu manu, koji ga je zato pod hitno odstranil iz Instituta. Slu aj Brune Buši a bil je posve drugi par postola. Bruno mi je bil prijatelj. Pošto mu je Vrhovni sud uvjetnu presudu iz 1965. preina il u bezuvjetnu kaznu zatvora, on bježi u Austriju. Uskoro meni doma stiže list iz Be a. Piše mi Bruno. No, za me je siguran, veli, da u list predati Franceku u ruke. U njem objašnjava kako je uslied spleta okolnosti pravedan stradal. Francek vu e sve konce da se Bruno vrati. Išlo se u CK i do Savke. Francek šalje po Brunu u Be književnika I ana Ramljaka. Bruno se vra a u Zagreb s diplomatskom putovnicom Slavka Komarice.

Objava Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga jezika 1967. bješe prekretnica ne samo u Francekovu nego i u mojem životu. Po onom što su mene po gradu pitali, neupu enima je izgledalo da je Franjo Tuman izba en iz Instituta samo zbog Deklaracije. Naime, neko vrieme prije Deklaracije ve sam osjetil kako se zloguk oblak kovitla iznad Francekove glave. Bojal sam se Beograd e

Franju Tu mana zatrti bez milosti prvom zgodom. Ne e mu oprostiti što je prvi svojom intelektualnom razsudbom na znanstvenoj podlozi na el partijsko pravovjerje na kojem je poivalo jugounitaristi ko tkivo.

Naime, po mojoj prosudbi, Francek se odviše ufal u Partiju, možda ak i u Tita da e podupreti njegove znanstvene istine. Nu, s druge opet strane mišljah, Francek valjda zna do koje se granice smije zaklanjati iza svojeg generalskoga šinjela. On je Partijac. On je unutra. On je njihov. On ih pozna! On druga ije rasu uje od mene koji sam u duši ostal uztrarena Reakcija. Možda se ja varam.

Nu, na žalost, nisam se varal. Hajka i iz Beograda udariše u hajku na Franju Tu mana i Tumanov Institut kano izvorište hrvatskoga nacionalizma. Zagreba ki srboslavi iz CK, SUBNORA, UDBE, Srbskoga kulturalnog društva PROSVJETE i njihovi janji ari u SABORU, tako er jedva do ekaše da pomou Deklaracije Franju Tu mana gurnu u grobnu jamu koju su mu po eli kopati još od njegovih prvih kritiki primjedaba na beogradski Pregled istorije SKJ. Mo ni predsjednik CK-SKH, Vlado Bakari, priklanja se srboslavima, te oštro osu uje Franju Tu mana zbog buržoasko-nacionalisti koga skretanja s linije službene partijske historiografije.

Iz Beograda hitno zove u Zagreb partijskoga pravovjernika, režimskoga parahistorika i svojega podrepa a Dušana Bilandžića, ter ga imenuje na mjesto Franje Tu mana za direktora Instituta da "po isti palubu" od tu manovaca. Savka i Mika šute. Šetnja je zlato.

GLADOMOR U UKRAJINI - OBLIK KOMUNISTIČKOG GENOCIDA (3. dio)

doc. dr. sc. Yevgen Pashchenko

Osuda zlo ina

Usprkos prešu ivanju i zabranjivanju, prou avanje zlo ina prikazano je u bibliografiji toga razdoblja koja obuhva a skoro deset tisu a naslova.

Argumenti se nalaze u mnogobrojnim svjedo enjima preživjelih, izvještajima inozemnih misija, istraživanjima inozemnih autoriteta, kao što su britanski povjesni ar lord Robert Conquest, pa sve do zaklju aka Nacionalne Akademije znanosti Ukrajine, te odluka ukrajinske vlade.

Provedena ekspertiza na visokoj pravnoj i znanstvenoj razini dokazala je da gladomor u Ukrajini 1932.-33. godine odgovara definiciji genocida iz Konvencije UN, a to je svjesno stvaranje bilo kojoj skupini takvih životnih uvjeta, koji su usmjereni na njeno potpuno ili fizi ko uništenje, ubijanje pripadnika skupine, tjelesna ošte enja ili poreme aj razuma, odnosno sprje avanje ro enja djece i dr.

U Ukrajini na državnoj razini problem gladomora aktualiziran je odmah nakon rušenja komunisti kog režima. Teror je osu en vladinim odlukama sva tri predsjednika: Krav uka, Ku me i Juš enka, kao i svih saziva parlamenta, usprkos opstrukcijama neokomunisti kih skupina.

U jesen 2006. godine parlament Ukrajine izglasao je odluku kojom je gladomor 1932-33. godine potvr en kao

genocid nad ukrajinskim narodom. Predsjednik Juš enko je potpisao zakon o pravnoj odgovornosti osoba koje ga krše dok javno osporavaju gladomor, jer se tako izruguju sje anju na milijune žrtava i ponižava dostojanstvo ukrajinskog naroda.

Ukrajinska vlada obratila se svjetskoj javnosti s pozivom priznati gladomor genocidom.

Solidarnost s ukrajinskom tragedijom

U svijetu se širi razumijevanje za definiranje ukrajinske tragedije kao genocida, a što su potvrdili parlamenti niza zemalja, uklju uju i SAD, Kanadu, Australiju, Italiju, Ma arsku, Poljsku, Estoniju, te niz drugih država. Podršku je izrazilo i 25 lanica Europske unije.

Povodom 70. obljetnice doti ne tragedije, 36 država lanica UN, me u njima i Ruska Federacija, potpisale su zajedni ku izjavu (stvarno deklaraciju) kao službeni dokument 58. sjednice Ujedinjenih Naroda.

Papa Ivan Pavao II. u poslanici ukrajinskom narodu napisao je: "Radi se o stravi noj zamisli ostvarenoj s hladnom ra unicom vlastodržaca toga doba".

Solidanost s ukrajinskom tragedijom izrazile su me unarodne institucije kao što su UNESCO i Europski parlament.

Iskustvo ove tragedije u osnovi je današnjih osje aja i djelatnosti ukrajinskog naroda na putu prema pomirenju i suradnji. Viktor Juš enko nazvao je povijesnim in usvajanja Zako-

na u gladomoru kao genocidu nad ukrajinskim narodom. Ta odluka nije usmjerena ni protiv koga. Mi si samo vra amo nacionalno dostojanstvo. Vra amo nacionalno sje anje na onih deset milijuna nedužno ubijenih. Isto tako, poštujemo tragediju bilo koje nacije. I kada, recimo, govorimo o holokaustu u ukrajinskoj politici tretiramo ga kao tragediju cijelog svijeta. Želimo samo poru iti da je tragedija gladomora bila tragedija ne samo ukrajinskog naroda, nego i itavog ovje anstva. Priznao je, da nažalost svi zastupnici ukrajinskog parlamenta nisu imali snagu priznati genocid. Prema mišljenju ukrajinskog predsjednika to su ostatci totalitarnog režima.

Koristim naziv golodomor prema hrvatskom gladomor (g frikativno je u ukrajinskom jeziku izme u g i h, golod zna i glad, dok bi holod zna io hlad, dakle teror gla u; u ukrajinskoj emigraciji koristi se H prema engleskom H).

MIKROPROCESOR

Hrvoje Mirkovi

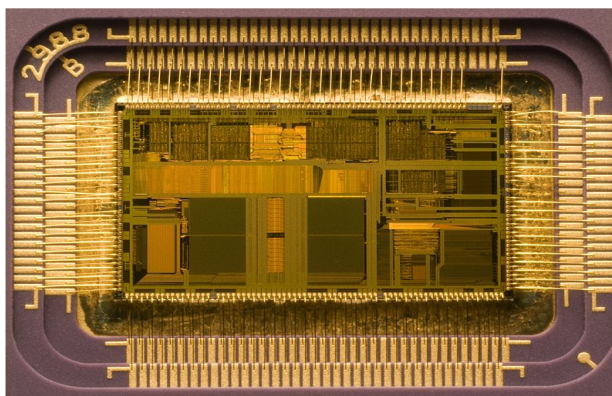
ECDL+E, predava

Mikroprocesor (engl. *Central Processing Unit - CPU*) je najvažniji elektronički sklop računala, koji preuzima programске komande i naredbe i na osnovu njih obrađuje podatke. Naziv 'mikro' koristi se zbog malih dimenzija. Sadrži milijune tranzistora ukomponiranih na silicijskoj pločici upakiranoj u plastičnu kućicu. Kako se sve veći broj tranzistora 'pakira' u integrirane krugove mikroprocesora radna temperatura novijih inačica mikroprocesora sve se više povećava. Prekomjernim porastom temperature može doći do greške tijekom rada i u krajnjem slučaju do pregorijevanja i oštećenja mikroprocesora. Kako bi se ovo izbjeglo mikroprocesor se mora hladiti.

Koriste se aktivni i pasivni hlad-

njaci (engl. *Cooler*). Postoje i specijalne izvedbe hladnjaka s vodenim blokom koji se postavlja na mikroprocesor te se ugrijana voda pumpicom odvodi do radijatora i hladi, slično hlađenju automobilskog motora, ili izvedbe hladnjača s poluvodičkim pločama (Peltier); ako se pusti struja kroz dva različita povezana metala tada će metalni reagirati tako da će se po etički 'prebacivati' toplinu s jednog kraja na drugi. Otud naziv i termin klapumpica. No to je novi teret za izvor napajanja.

Novije izvedbe mikroprocesora koriste mehanizam automatskog snižavanja radnog taktakada procesor nije opterećen kao bi u inak zagrijavanja bio što manji. Da bi se toplina s tijela mikroprocesora što bolje prenijela na podlogu hladnjaka koristi se posebna termalna pasta koja se u tankom sloju namaže na metalnu kućicu mikroprocesora prije postavljanja hladnjaka, a kako bi se smanjio efekt spajanja neravnih površina.

MOOREOV ZAKON

Hrvoje Mirkovi

ECDL+E, predava

Mooreov zakon je opažanje Gordona E. Moorea (suosnivača kompanije Intel, 1968.) u 1965. godini da svaki novi krug s integriranom memorijom sadržava dvostruko više kapaciteta od svog prethodnika i da se novi ipovi pojavljuju u razmacima od 18-24 mjeseci. Ovo znači da se kompjutorska snaga mijenja eksponencijalno s vremenom. Gustoća ipa po jedinici površine u tranzistorima udvostručuje se približno svake

3.3 godine. Kako karakteristične dimenzije na novim ipovima postaju sve manje, predviđa se da će nove generacije ipova morati biti strukturirane na skalama nanometara. Do 2012. godine, karakteristična linearna dimenzija uzorka na ipu (žičica, tranzistor...) morala bi biti na skalama od 50 nanometara ako očekujemo da Mooreov zakon vrijedi i za budućnost.

Pravilo da se otprilike svake dvije godine radni takt procesora udvostručuje dolazi svome kraju. Kako previđaju znanstvenici s Pennsylvania State University, takozvani, 'Mooreov zakon',

vrijedit će još četiri godine, kada će silikonski procesori doseći svoj vrhunac, odnosno, neće moći biti moguće više ih smanjivati uz povećanje radnog taktak. Pojednostavljeno, kada postanu premali neće moći više zadržati dovoljno struje za obradu podataka.

Kompanije poput Intela do sada su bile prilično uspješne u pronalaženju novih inačica za proizvodnju sve manjih a bržih procesora. No ini se da će uskoro morati pronaći zamjenu silikonu ukoliko žele 'Mooreov zakon' održati na životu.

WINDOWS VISTA

Potpuni priručnik za pripremanje ECDL ispita

Autor: **Hrvoje Mirkovi**

Naklada: Algebra,
Zagreb, 2008.

Hrvatsko tržište suvremene informatične književnosti bogatije je za novo djelo. Hrvoje Mirkovi, poznati hrvatski informatičar, inače usput budi reno i tajnik Hrvatskog udruženog pokreta, pred puanstvo je izložio svoj novi uradak. Nedvojbeno, uspješnicu. Kapitalno djelo na 318 stranica i CD s vježbama, kao što je upravo „Windows Vista“, zaista izaziva divljenje. Možda i zavist. Opravdano.

Što je u pitanju? Urednik nam u svojoj riječi to kazuje:

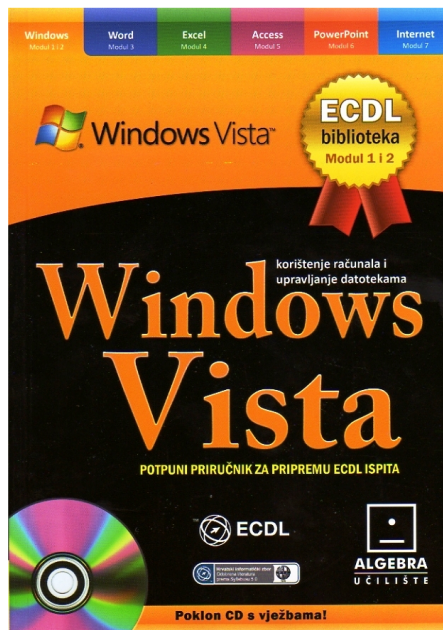
„Knjiga koju upravo čitate dio je serije od šest naslova koja vam predstavlja novi operacijski sustav Microsoft Windows Vista, kao i potpuno novi paket Microsoft Office 2007. Svojim sadržajem prilagođena je samostalnom učenju, kako po etniku, tako i iskusnijih učenika. Svaka od knjiga pisana je po ECDL Syllabusu 5.0, a svojim sadržajem potpuno pokriva i verziju ECDL Syllabusa 4.0. Ova knjiga je službeno odobreni nastavni materijal za polaganje ECDL ispita u Republici Hrvatskoj.“

ECDL je Europska računalna diploma (European Computer Driving Licence – ECDL). Dakle, europsko uvjerenje o osposobljenosti za korištenje osobnog računala. Priznata je 146 država.

Knjiga je bogato ilustrirana. Pisana je jednostavnim i razumljivim jezikom. Sadržajno

je razdijeljena na sedam dijelova:

1. Osobno računalo
2. Računalne mreže
3. Elektronički svijet
4. Osnovno korištenje
5. Rad s podacima
6. Korisni programi
7. Podešavanje računala

Dio knjige koji govori o osobnom računalu usmjeren je na osnovne pojmove informatičke tehnologije, dijelove osobnog računala i softver. Računalne mreže pak obrađuju vrste računalnih mreža.

Elektronički svijet obuhvaća informacijske i komunikacijske tehnologije, internetske servise za potrošače, upotrebu računala za obrazovanje, rad na daljinu, komunikacije, virtualne zajednice, zdravlje, utjecaj računala na okoliš, sigurnost, računalne viruse, te zakonsku i pravnu regulatiku.

U dijelu knjige koji se odnosi na osnovno korištenje računala, su pojmovi prvih koraka u radu s

računalom, po etak rada u operacijskom sustavu, izbornik Start, programsku traku (Taskbar), radnu površinu i ikone, rad s prozorima, gašenje aplikacije koja ne reagira, korištenje pomoći u operacijskom sustavu Windows Vista i isključivanje računala.

Rad s podacima prikazuje organizaciju podataka, Windows Explorer, rad s mapama i datotekama, te pretraživanje podataka. Korisni programi usmjereni su na uređivanje teksta, pomagala, programski paket Microsoft Office 2007 i na antivirusne programe.

Konačno, na kraju knjige, obrađeno je podešavanje računala, i to kroz prikaz osnovnih informacija o računalu, upravljačkoj ploči, programskoj traci i izborniku Start, pisanju, instaliranju i brisanju aplikacija, centru za dobrodošlicu, boji traci sustavu Windows i dodavanju korisničkih računala.

Knjizi su pridodana dva dodatka: Usporedni prikaz ECDL nastavnog plana i Opis ECDL Modula.

Završimo s mislima autora:

„Ova knjiga namijenjena je ljudima koji se prvi puta susreću s računalnim tehnologijama, kao pomoć pri ulasku u svijet računala. Isto tako, namijenjena je i korisnicima koji su radili s drugim operacijskim sustavima kako bi se upoznali s novim operacijskim sustavom Microsoft Windows Vista.“

dr. sc. Tomislav Dragun

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

SIGNOR SALVIATI

Imao je Laudon svoj stalni stolić gotovo sakriven iza razraslog džbuna jorgovana i donosio mu konobar staklenku vina bez ikakvih suvišnih pitanja.

Gostionički vrtić bio je pun raznih gostiju, a one večeri bilo je neobično živahno. Na maloj drvenoj pozornici svirali su neki mađžarski cigani.

Laudon je unišao za vrijeme njihovog odmora i kako se slabo ogledavao po svojoj okolini, nije ni zapazio one promjene na onom inače redovito pustom podiju.

Sjedio je zamišljeno i posve sam i nije ni slutio da ga promatraju mnoge radoznale oči. Nije ni znao da ima mnogo ljudi koji su došli u taj vrtić jedino zato da vide Laudona.

Tako je te večeri poveo poznati bečki glazbenik signor Salviati i kontesu Hevenesy, koja je toliko slušala o Laudonu da je već duže vremena molila maestra samo da vidi tog i čudnog i zagonetnog čovjeka.

Pučavao je Salviati djecu iz najviših bečkih krugova, bio reoens chori dvorske kapele, imao pristupa i u „najekskluzivnije“ palače, pa kako je i sam bio dosta znatiželjne naravi, uslišao je kontesinu želju i oni se potajno otputili do Alserstrasse.

S malom napojnicom nije bilo Salviatiju teško od konobara doznati za Laudonovo stalno mjesto i smjestili se nedaleko njegovog stola.

Kontesa Hevenesy promatrala je zadovoljno tog čovjeka, o kom su kružila i najnevjerojatnija došaptavanja, za kog se znalo da je bezbroj puta lebdio između života i smrti, i koji je još nedavno sjedio na optuženičkoj klupi ratnog suda.

Promatrala je Laudona svojim bljeskavim očima i činilo joj se upravo nevjerojatno što je taj posve mirni i gotovo zamišljeni čovjek bio razlogom mnogih novinskih članaka, parlamentarnih govora i raznih sjednica u ratnome vijeću.

Zamišljala si kontesa ratne junake u nekim sikovitim odorama, a nedaleko nje sjedio je časnik u posve običnoj uniformi.

Bila je uvjerena da će ga svi oni gosti dočekati s nekim naročitim pozdravima i on će nekako ponosno proći između njihovih stolova..

Od svega toga nije se ništa dogodilo osim da su svi pogledi pratili njegove korake, a on sam pošao je posve mirno i sporim koracima do stola, zaklonjenog jorgovanovim žbunjem.

Bila je uvjerena da će se barem ogledati na njihov stol, ali Laudon je mirno dotočio svoje vino, izvadio lulu i zapalio je kresivom.

Sjedio je posve komotno i naslonjen na balčak svog mača i kao da je promatrao vrške svojih visokih, dosta slabo očišćenih čizama.

Pokušavala je kontesa da svrne na se njegovu pažnju hotimičnim zvukovima. Prevalila čašu da se razbije, ali Laudon ipak nije podigao svog pogleda.

Spadala je među one razmažene žene koje su vične da budu uvijek i središte svačijih pogleda, i bila istinski začuđena što se našao čovjek, koji nije ni zapazio njene blizine.

U svojim živahnim kretnjama postajala je i sve više uzbuđena, smijala se napačno glasno samo da izazove pažnju, i kada su svi ti njezini „trikovi“ ostali ipak ne zamijećeni, promrmljala je

vidljivo ljutito i razočarano:

- Pa, taj Laudon i ne spada drugamo nego li pred ratni sud! ... Pa, to je jedan nepodnošljivi čudak! ... Gledajte, maestro, kao da se zaljubio u vrške svojih čizama!

I u to se javiše cigani s nekom pustarskom melodijom. ... Laudon se trgnuo kao da ga se dotakla neka neugodna ruka i ogledao spram male pozornice.

Salviati je šaptao:

- Čini mi se kao da se bujni? ... I kao da ne voli glazbu?

Kontesa se smješkala:

- Pa to je medvjed a ne čovjek maestro! ... I gdje ovakav čudak može osjećati za glazbu? ... Gledajte ga kako je samo nervozno ispio svoje vino! ... I već natače drugu čašu! ... I treću! ... Kao da hoće što prije pobjeći iz te bašće?

Začudio se i konobar kada je Laudon naručio i drugu staklenku vina, ali se nije usudio ništa primijetiti, iako su bečki konobari dosta radoznali.

Kontesu i Salviatija spazio je neki kirasirski časnik i došao do njihovog stola:

- Što to znači, comtess? ... U to vrijeme i na tom mjestu?

Salviati je šaptao:

- Bila je njezina milost radoznala na Laudona, i molim da taj naš noćni pohod ostane najveća „diskrecija“!

Kirasir se ogledao spram Laudonovog stola.

- Čudan je on čovjek comtess! ... Bio sam zajedno s njime u ruskoj službi. ... Bili smo kadeti, ali on se uvijek tuđio od svih naših šala. ... Ja sam između svih bio najjači! ... Zvali su me ... „mamutom“!

Salviati se smijao:

- To i ne trebate posebno isticati, gospodine satniče. ... To se vidi i sada po vašem upravo golemom rastu, a možda da ste i danas najjači časnik u četama njezinog veličanstva?

Kirasir je nastavljao:

- Svi su se bojali, i pomišlite si, comtess, jednog sam dana nešto rasrdio Laudona i on me udario svojim jahaćim bičem. ... Ovaj moj madež na licu to je njegova uspomena!

Kontesa se začudila:

- A vi? ... Što ste vi na to?

Kirasir je iskreno priznao:

- Što sam mogao? ... Bio sam isprva osupnut, ali sam kasnije priznao u svojim mislima da je Laudon bio u pravu i da sam se namjerio na čovjeka sa srcem. ... Kasnije smo postali i prijatelji, ali sada, nakon ovog njegovog procesa, čini mi se da izbjegava sve poznate!

Govorili su još mnogo o Laudonu; kontesa se uzaludno osvrtala na njegov stol, pa je i samom konobaru bilo čudno što je Laudon dao sebi dozivati ciganskog

primaša, šaptao neke pustarske pjesme i častio čitavu družinu.

Prošla je i ponoć, vrt je opustio, Laudon je zamišljeno slušao cigansko sviranje, i kako se nije ni ogledao na njihov stol, kontesa se vidljivo ljutito ustala:

- Postaje već i hladno! ... Taj vaš medvjed zbilja nije nimalo zanimljiv i ja mislim da je nadošlo i vrijeme našeg odlaska? ... Pođimo, maestro!

Salviati je iskreno priznao:

- Sada tek postaje zanimljiv, comtess! ... Takvog čovjeka još nisam nikada vidio! ... Ako mi dopustite, ja bi još ostao ovdje? ... Znam da će vas gospodin kapitän radosno otpratiti do kuće.

Kirasir je lupio petama i zavezale su njegove srebrne ostruge. Bio je vidljivo zadovoljan. Nije se ni nadao tako sretnoj prilici.

U praznoj bašći ostala su samo dva gosta. Laudon i maestro Salviati. Čitava ciganska kapela preselila se u blizinu Laudonovog stola.

Salviati je i sam posegao za primaševim guslama i odsvirao nešto osobito zanosno.

Laudon se ogledao na gospodina u dosta napadno otmjenoj odjeći:

- Što to znači, gospodine?

- Htio sam vam ugoditi, kapitän Laudon!

- Vi me poznajete?

- A tko ne poznaje Laudona? ... Dopustite mi da vam se predstavim ... Salviati, regens chori dvorske kapele!

Ustao je Laudon i pružio ruku sporom kretnjom.

Salviati je nastavljao u svom brzom južnjačkom temperamentu:

- I ako smijem s vama biti potpuno iskren, onda vam moram priznati da u svom životu još nisam susreo čovjeka koji bi na tako miran način uživao glazbu! ... A da uživate, to vidim i po tome što su se cigani i posve preselili do vašega stola! ... Bio sam u vašem susjedstvu s vrlo lijepom damom, koja je možda i došla ovamo jedino zato da vidi Laudona, i bila je vrlo

nezadovoljna što se niste ni ogledali na nas!!

Laudon je zamrmljao:

- Danas? ... I zašto vi to meni govorite? ... I šta ima na meni tako zanimljiva? ... Pa ja sam čovjek koji je tek nedavno ustao s optuženičke klupe! ... Mog najboljeg prijatelja odveli su u Spielberg, ali Trenk nije toga zaslužio. ... Bio je vjeran svojoj carici! ... Ja to znam najbolje! ... I da nije bilo Trenka? ...

Nenadano je zastao i kao da se rastrijeznio od svojih vidljivo supijanih buncanja:

- Oprostite mi, ali ja sve to govorim jedino zbog sebe. ... Ljudi su nezahvani. ... Oni paze na zarez, na stilizaciju, oni traže molbu, a ne misle na tuđe pravo!

Salviati i Laudon ostali su u bašći dok nije na nebu započelo i prvo svitanje zore, pa iako je Laudon govorio vrlo malo, signor Salviati oduševio se za tog čudnog i zagonetnog čovjeka.

Razabrao je iz njegovih riječi da se Laudonu dogodila neka velika krivica i odlučio se zauzeti za tog čovjeka, koji je na tako neobičan način uživao glazbu.

Cigani su ih otpratili do kućerine gdje je Laudon stanovao, i rekao je Salviati na rastanku:

- Vjerujem da ćete i bez molbe postići svoje pravo, satniče Laudon! ... Imam moćnog prijatelja i taj se slabo osvrće na zarez i stilizaciju!

Following the civil european aspects of field marshal Ernest Gideon baron of Laudon (1)

We are in jubilar year. It has been 260 years since the day when field marshal, still just commander of the captancy of Buni, Ernest Gideon baron of Laudon, began growing a forest named exactly after him "Laudon's grove". And a small miracle made by human hands has happened. Live sands of Krbava field were defeated. "The results and success of Laudon are great because the common oak forest (culture) has been grown on live sands, the forest that should be looked upon with great admiration."

In UNEP registry (United Nations Environment Programme) and WCPA (World Commission on Protected Areas) in article number 15.622 stands that "Laudon's grove" is protected forest-park since 1960.

But,

"Today, this forest is made of common oak that is 255 years old, with 17 trees on one hectar or all together 554 trees. Average diameter $d = 1,30$ m is 89,4 cm, with average height of trees of 23 meters, total wood reserve of 4.235 m³. Annual exchange increase is 0,50 m³/ha, with percentage of increase that is 0,38%. Plantation is overripe, ecophysiologically weak and attacked by oak's grand capricorne (Cerambyx cerdo)."

The revival of "Laudon's grove" is very much needed.

"The army that stands for two and a half centuries and waits for a battle" should be helped because "Laudon's oaks are dying quietly".

And this is the very essence and purpose of this project task.

BANNEAUX

(Ulomci iz knjige: „Veliki znak 2 – Ukazanja i poruke Presvete Djevice“)

Josip Sukner

Poslao uredništvu: Ivan Dodig,
Me ugorje

Ukazanja u Beauraingu i Banneuxu zbivaju se upravo u zori nacional-socijalizma kojeg su pokrenule sotonske sile. Ova dva mjesta u Belgiji označavaju postaju u borbi Krista i Sotone. Ona svakako zna i jedno i drugo religioznosti u Belgiji.

Banneux se nalazi 20 kilometara istočno od Liègea (Liježa). U ovoj dijecezi nastao je blagdan Tijelova i djelo stalne adoracije, a prve svibanjske pobožnosti proslavljene su u sjeni bazilike Sveti Martin. Iz Liègea su putovali i prvi belgijski hodoasnici za Lurd.

Početkom 1933. u ovom kraju molila se prva devetnica da bi od Neba izmolili znak da su ukazanja u Beauraingu bila istinita.

Kući obitelji Beco bila je nešto izdvojena od sela. Pred kućom je bio vrt, a seoski put odvajao ju je od šume jelova. Obitelj Beco je imala sedmero djece a najstarije bijaše Marietta, koja je tada imala dvanaest godina. Upravo je nju izabrala Presveta Djevice.

Napomenimo i to da se mala Marietta rodila na dan Blagovijesti, 25. ožujka 1921. U kući Beco nije bilo križa na zidu. Na misu se rijetko odlazilo. Vjerski odgoj se završavao prvom pričestom. Otac obitelji, u svom siromaštvu, predao se bio suviše zemaljskim nadama i bio na strani onih sila koje su

obe avale zemaljski raj, suprotno Božjim obećanjima.

Dana 15. siječnja 1933., kada se zbio prvo ukazanje, u sedam sati navečer, Marietta pogleda kroz prozor, prema šumi jelova. Očekivala je dolazak Juliena, svog desetogodišnjeg brata, koji je nekamo odlutao, a navečer je pao mrak. Iznenada, u crnoj noći, Mariette ugleda svjetlost u vrtu, i u njoj blistavu gospođu. Stajala je uspravno i promatrala djevojčicu. Lijepa gospođa bila je obučena u bijelu dugu haljinu, a oko struka imala je plavi pojas. Preko glave je imala veo.

Marietta pozove majku, koja tako i ugleda svijetlo oblije poput žene omotane bijelom koprenom, ali ne prepozna Djevicu i ne dozvoli djevojčici da izađe iz kuće. Marietta potom spontano moliti krunicu, koju je jednom našla na putu i sačuvala. Kroz prozor je mogla vidjeti Presvetu Djevicu kako pomiče usnama kao da nešto govori, ali ništa nije mogla čuti.

Od toga dana Marietta će nastaviti svoje molitve: redovno će odlaziti na misu i na vjeronauk. Kažu da je istim žarom molila po pet, šest ili sedam krunica dnevno...

Marietta Beco sa svojom braćom i majkom

U srijedu, 19. siječnja 1933., ne vode i ra una o mraku koji je bio pao na selo, Marietta iza e u mali vrt, u sedam sati na ve er, kao gonjena nekom unutrašnjom silom. Na dnu staze u vrtu, na rubu seoskog puta, ona klekne i po e moliti krunicu. Iznenada raširi ruke; nad šumom ugleda Djevicu, koja joj se približavala. Pro e izme u dva vrha jela i zaustavi se neposredno pred djevojicom. To je bilo ono isto mjesto na kojem je Marietta ugledala Presvetu Djevicu prošle nedjelje. Sada je lebdjela na 30 do 40 centimetara nad zemljom. a stopala su joj poivala na sivkastom oblaku. Bijela haljina bila je duga i pokrivala joj je lijevo stopalo, a samo desno je Marietta mogla vidjeti i ono je bilo ukrašeno zlatnom ružom. Djevica je preko glave imala bijeli veo, a haljina je preko pasa bila vezana plavim pojasom. U desnoj ruci imala je bijelu krunicu.

Pogledom usmjerenim prema Djevici, Marietta je molila krunicu. Promatrala je nasmješeno lice Gospo e. U ini joj se kao da i Ona moli, ali nije ništa ula. Vidjela je kako joj vizija daje znak da je prati i kako se pokre e. Marietta po e za Njom. „Ona me zove“, re e ocu, koji je s u enjem gledao svoju djevojicu. Otac se bio upravo vratio iz župskog ureda kamo je bio otišao potražiti župnika ili kapelana, pa kako nije našao ni jednog od njih on je došao na mjesto ukazanja s dva susjeda što ih je pozvao.

Kao u Beauraingu ljudi su i ovdje uli kako o smrznutu zemlju udaraju koljena male vidjelice. Ali u ekstazi Marietta nije osje ala bola. Gospo a se

zaustavi pored puta, neposredno uz šumu jela. Marietta pade ni ice pred nju. Ondje se nalazio uz put jarak.

„Pruži ruku u vodu“, re e Djevica.

Ne oklijevaju i djevojica je poslušala. Po prvi put na tom mjestu izbi izvor žive vode, i to usred zimskog dana, kod — 12°. Marietti isklizne krunica u vodu. Nastavila je moliti, a onda ponovi rije i koje joj je uputila Presveta Djevica:

„Ovaj izvor je namijenjen meni.“

Rekavši to Djevica se uzdiže i nestade nad jelama. „Laku no i do vi enja.“

Tog dana župnik bješe poslom otišao u Liège (Lijež). U povratku razgovarao je s ocem Bonifacijem del Marmalom O. S. B. i s grofom od Couédica. Pri ali su o događaju koji se zbilo kod Becoove ku e. Župnik re e: „Samo kad bi se Beco, Mariettin otac, obratio to bi mogao zaista biti znak.“

Župnik nije dugo ekao na taj znak. Kada je ve bio u Banneuxu, na kraju dužeg razgovora sa svjedocima. Mariettin otac re e župniku: „Sutra bih želio da se ispovjedim i da se pri estim. Nisam se pri estio od prve pri esti!“ Sutradan, na jutarnjoj misi, Beco se pri estio.

Tre e ukazanje zbilo se u etvrtak 19. siječnja 1933. Marietta ode u vrt da moli, u isti sat kao i prethodnog dana. Samo što je kleknula, a ve je širila ruke prema lijepoj Gospo i koju je ponovo ugledala. Vidjela je kako dolazi iz daljine i kako u svojoj pojavi postaje sve ve a, lebde i nad jelama. Spustila se na ono isto mjesto, kao i prilikom prethodnih ukazanja. „Tko ste vi, moja lijepa Gospo o?“

To je bilo prvo pitanje male Mariette. „Ja sam Djevica siromašnih.“

Lebde i nad zemljom Djevica siromašnih do e do izvora koji je ju er izbio iz zamrznute zemlje. Kle e i pred njom Marietta joj postavi drugo pitanje: „Lijepa Gospo o, vi ste ju er kazali da je ovaj izvor namijenjen vama. Zašto ne i meni?“ Djevica siromašnih se nasmiješi i odgovori: „Ovaj izvor je namijenjen svim narodima.“ I poslije kra e pauze doda: „Da bi se lije ili bolesni.“

Marietta se zahvali, a Presveta Djevica re e: „Do vi enja. Molit u za tebe.“

Tokom etvrtog ukazanja, koje se zbilo u petak 20. siječnja, Djevica siromašnih tražila je da joj se podigne mala kapela. Nije se potom pojavljivala sve do 11. velja e, a za sve to vrijeme Marietta je dolazila na mjesto ukazanja, uvijek u isti sat, bez obzira na sve nepogode, da moli svoju krunicu. Dne 11. velja e Djevica re e: „Dolazim ublažiti patnje.“

Tokom šestog ukazanja, koje se zbilo 15. velja e, Marietta zatraži neki znak od Djevice: „Presveta Djevice, gospodin kapelan mi je kazao da tražim neki znak od vas.“ Na taj zahtjev Gospa odgovori: „Vjerujte u mene i ja u vjerovati u vas ... Molite mnogo.“

Tog trenutka Djevica siromašnih povjerila je Marietti jednu tajnu; „nešto što ne mogu nikome kazati, ni tati ni mami“, govorila je Marietta.

Tokom sedmog ukazanja, 20. siječnja 1933. Djevica siromašnih se više nije smiješila. „Moje drago dijete, moli mnogo.“

Tokom osmog ukazanja bila je tužna.

Kazala je: „Ja sam majka Spasiteljeva, Majka Božja. Moli te mnogo.“ I tada je Gospa saopila nešto Marietti, što djevojica nikome nije objavila.

Nije više bilo ukazanja u Banneuxu, ali hodoaša i traju sve do današnjeg dana. Lako je bilo uspostaviti izvjesnu vezu između Banneuxa i Lurda. Djevica se pojavljuje kao u Lurdu: Bijela duga haljina, bijeli veo, plavi pojas, zlatne ruže na bosim stopalima. U Banneuxu je Marietta viđala kako Djevica dolazi iznad šumarka jela. Pokazala je to no mjesto između dva vrha jela. S busolom u ruci neki ljudi zaključili su da je to upravo smjer Lurda. Prva pojava, druge serije ukazanja,

11. veljače, dogodila se upravo na sedamdeset i petu godišnjicu prvog lurdske ukazanja. U Belgiji je već od početka stoljeća a među narodom vladalo uvjerenje da će se sedamdeset i pet godina poslije Lurda Djevica ponovo ukazati, izvan Francuske, „pored granice“. Porijeklo tog proročanstva datira iz vremena kada je jedna pobožna Belgijanka više uzastopnih godina pješice hodočastila u Lurd, prosjela i iskupila i pokoru. Konačno ona saopćila, kao obećanje, svoje tvrdnje o pojavi Lurdske Gospe, u uvjetima koji će se u Banneuxu upravo ispuniti. Prior dominikanaca u Bruxellesu, otac Liekens, saopćio je: „Između 1906. i 1911. tijekom mog boravka u Ostendu, ja i otac Brücker, iznenada se na osmo,

pomalo zbunjeni, nad jednim kratkim tekstom koji je bio tiskan i koji nas je obojicu zainteresirao. Pisalo je: 'Sedamdeset i pet godina poslije Lurdske ukazanja, Presveta Djevica će se ukazati, izvan Francuske, u blizini jedne granice ...'“

I članovi Družbe Isusove u Belgiji bili su impresionirani istom najavom. Otac Schener D. I., ispričao je u Banneuxu 1950. godine: „Jednog dana, u našoj rezidenciji isusova kog novicijata, ja sam svojim ušima čuo jednog našeg oca koji je govorio o tome kako će se „sedamdeset i pet godina poslije Lurda pojaviti ponovo Lurdska Gospa“. To je bilo oko 1905. godine, kada sam to čuo.“

Beauraing

Banneux

ZABOK'S DRAMOLET (1)

Tadeon

Philosopher and auditor on court or Zabok's dramolet*

Before dramolet itself, I fell obligated to give to that small number of my very esteemed readers, short introduction to what will follow. I feel obligated to point out, for that majority of our population who does not consume products of media culture: newspaper, radio, Big TV, network surfing... in short, doesn't enjoy the benefits (or curse!!!) of informational era, that the scene for this plt is placed in Our Beautiful Croatia, A.D. 2005. Main characters are two doctors of sciencia, economy and philosophy, economist Tomislav Dragun and ethic Milan Kangrga. Main subject of their dispute, that began on pages of books and newspapers that, among other things, can be also used for reading, and ended up on court, was made, written and pronounced word, several word, or thesis. At first Kangrga, later in text Philosopher, wrote a book named 'Ethics' in which he allegedly wrote that „animals are smarter than Croats“, and other main character, Dragun, till the end of this text Croat, found in abyss of his soul, a seed of insult, which doesn't let him to have peaceful dream since then, and to do what he does best: revision of financial reports and chatting with Miroslav Kutle. He decided to raise a law suit against Kangrga in extremely honourable domestic court, that because of the global importance of

the subject, decided to perform this trial in Zabok, in month of November, year mentioned above.

At the end of this introduction, I am also obligated to point out to my readers that every resemblance to any real person and events is very much intentional.

CHARACTERS

PHILOSOPHER

(prof.dr.sc. Milan Kangrga)

CROAT

(dr.sc. Tomislav Dragun)

CARLA CROATA

(judge Nives Škudar)

CARLA CROATA: Good day. Greetings to prosecutor and defendant. We gathered here today (I hope we will finish till lunch time: she whispered to court clerk) to solve this law issue between Philosopher and Croat. Prosecutor, president of Croatian civil movement society, usually auditor, had started in February 2005 civilian law suit against Philosopher, claiming that he had offended him by his declaration in media, in daily Ve ernji list, and also did some damage to his business. Therefore I am asking the prosecutor to present his facts that he mentioned in his claim.

CROAT: Honourable mrs judge. I am „Croat by birth, beliefs, feeling and presenting“. Just to explain, I was born here (I don't mean here as in court), but in Croatia, in last century. It is not necessary to present here that I am therefore on that basis, as my mother and my father, Croat. Being Croat is my main ideology. So, I can be accused to be nationalist. Cause I look at the world around me only through Croatian glasses. It is my general ideology which is helping me, and I believe also to many other true Croats, to live in this cruelreality. I will give you an example. If someone robs, let's say around twenty former communist's mastodonts, I am asking you: is the robber Croat? If answer to this question is Yes, I will yell as louder as I can: Let him walk! This is the way that I feel my national determination in my heart. Everyone around me knows that I am Croat. If you ask my neighbour, if he knows distinguished Kutle's auditor, he wouldn't understand you. But if you ask him following question: do you know any Croat, great Croat, he would reply right away: Of course I do, there he is, chopping Croatian wood.

Why did I prosecuted Philosopher? Because he put me, with his declaration in his last book, in some personal and business troubles, especially when it comes to foreign partners. I can't even repeat what he said. I feel dizzy right away. Philosopher said, eeee... Philosopher said: eeee....

blood, read this, they concluded that it is better to hire a monkey than me!

But, honourable court, just that you wouldn't misjudge me by any case. I didn't sue Philosopher because of myself and my personal interests, but because of more than four million Croats,

all male and female Croats, no matter where they are or what are they doing or not doing.

PHILOSOPHER: Come on, please.... (Interrupting Auditor-Croat). You are presenting yourself as one and only spokesman and assignee of all, as you said female and male Croats. Well, if you already presenting yourself as one, where is the proof? When you are bragging with power of Croats who are standing behind you, show me the paper that proves that you are representing these few millions of your countrymen.

CARLA CROATA: Mister Philosopher! I didn't give you any permission to speak, but I must admit, it is constructive suggestion. Well, mister Auditor, do you have any accreditation?

AUDITOR: I had it here somewhere...In my bag..Just a second please...

CARLA CROATA: I am asking Croat to finally finish what he said (I mean, if he continues like this, I can say good-bye to ribs with cabbage: she whispered to Court clerk again).

CROAT: Philosopher said (I'm on the edge to start crying) that, I quote: „animals smarter than Croats“. According to any normal logic it means that every individual Croat, including me also (!), is more stupid than any animal. When my business partners, especially those with not a single drop of Croatian

and that number is dropping every second, inspite those useful intentions of forbidding those rubber things... whatever its name is... C something... I can't remember...

PHILOSOPHER (interrupting): Condoooooms, my son (oh, good old times – he thought). Condoms....

AUDITOR (CROAT): Yes, yes... Very well. What I was saying.... Oh, yes, yes... So, I didn't sue this man just because of myself, but also because of my honour and reputation, because

DESET BOŽJIH ZAPOVIJEDI

fra. Petar Filić

Sedma zapovijed

Ova i sljedeće zapovijedi bave se uvijekovim životnim prostorom, okruženjem, koje je jednako tako važno za život uvijekov.

Sedmom zapovijedi ("Ne ukradi") Bog želi osigurati pravo na privatno vlasništvo, odnosno protiv je indirektnog ugrožavanja fizičkog dostojanstva uvijekova. Naime, pravo je svakog uvijekova na privatno vlasništvo kojime se uvijekov brine za svoju fizičku stranu života u ovom svijetu! Ova je zapovijed kao dopuna 5. zapovijedi, samo što brine, tj. osigurava vanjski "materijalni" uvijekov okoliš.

Osma zapovijed

Osma zapovijed opet indirektno uva uvijekovo pravo na "duhovni okoliš", tj. pravo na istinu, "dobar glas" koji uvijekov uživa (jer si je to stekao). Naravno da je i ovo važno za uvijekova, pogo-

tovo danas kada imetak nije više samo "materijalne" naravi, već puno više i "duhovne naravi" (npr. poslovne preporuke, informacije, znanje, osposobljenost, ugled, poštovanje, poštenje, marljivost kao duhovna vrlina i ostale vrline koje "prate uvijekova"...).

Deveta i deseta zapovijed

I na kraju... Sve (ljudske) aktivnosti proizlaze iz ljudskih odluka a odluke iz ljudskih ŽELJA! I tu nastaju problemi ako želje vode k zlu! Zato Bog od nas traži i da budemo gospodari svojih želja koje moramo usklađivati s Božjim zakonom i voljom! Jer:

a) Bog ne želi da budemo pokvareni u srcu (da nam srce snuje opake zamisli i planove), jer ne želi djecu s pokvarenom maštom (to je degradirajuće za Božju djecu!),

b) Bog ne želi da se te zle želje i ostvaruju! (da ne činimo zlo drugima i sebi!), a velika je vjerojatnost da bi to i napravili

ako bi si to "(priuštili) dopustili željeti"!

I zato Bog ovim dvjema zapovijedima želi odgajati svoju djecu, srca svoje djece (baš kao što i roditelji žele odgojiti svoju djecu da se među sobno ponašaju kao braća a ne kao "neprijatelji").

Deveta zapovijed nas želi odvratiti od svake i želje za rušenjem tuđe intimne (pogotovo braćne intimne) na kojoj poiva i vrijednost obitelji!!!!

Deseta zapovijed nas odvraća od želje za krađom, tj. za posizanjem dobra drugih kojima su ta dobra važna za njihov život i živote njihovih obitelji.

Zaključak

Bog je dokazao da je naš osloboditelj, a od nas zahtijeva samo to da dopustimo da nas oslobodi: ako slušamo svoga Boga, onda ćemo biti oslobođeni od zla: i kao pojedinci i kao zajednica.

17. do 20. srpnja 2008.

Molim vas da me izbrišete s vašeg popisa. Hvala.

Zora Birimiša

Dobar dan Tomislave,

Hvala sa ovo vasu publikaciju. Bili ja smijo zamolit da mi posaljete prva dva broja? Hvala u naprijed i Nastavite vas rad sa srecom.

Nikola Blaškovi , Australija

Hrvatska se sprema za ulazak u NATO. Intenzivno nam se servira preko medija kako je to nužno, i kako su samo primitivci protiv. Uobičajeni argumenti su kako će nas NATO braniti od nemirnog Balkana i Srbije, kako će nas manje koštati vojska jer će sada biti mala i profesionalna, a kako se za NATO baze ne moramo brinuti, jer da "neće biti NATO baza u Hrvatskoj".

U isto vrijeme se sve koji bi se usudili iznijeti suprotne argumente ušutkava i marginalizira. Rezultat je to instrukcija koje je kod predsjednika Mesera i premijera Sanadera pohvaćao Vanja Sutli (glavni urednik HRT-a) i još neki novinari iz medija o potrebi da se NATO uljepša i ušminka pred očima hrvatske javnosti. A još prije toga, za svaki slučaj, pripremio se teren ustavnom izmjenom po kojoj nam ne treba referendum. Jer narod je naivan, i ne smije odlučivati sam o svojoj sudbini.

Zašto NATO želi Hrvatsku?

Slobodan prelet NATO-ovih zrakoplova nad Hrvatskom. Trenutno njihovi zrakoplovi mogu koristiti samo zračne koridore i to moraju plaćati. Ako uđemo u NATO, nema više i im hrvatski zračni prostor biti besplatno dostupan.

Baze: Amerikanci inzistiraju na tri lokacije za NATO-ove tj. svoje baze u Hrvatskoj. Jedna je Zemunik kraj Zadra, jer je Zadar u vrhu Europe po broju vedrih dana, a što je posebno povoljno za zračne snage. Druga je lokacija u okolici Dubrovnika, radi morske kontrole Jadrana. Treća je lokacija vojni poligon u Slunju. Valja napomenuti da će ondje Amerikanci imati sve ovlasti (tj. taj prostor uopće neće biti pod hrvatskom jurisdikcijom). NE postoji zemljopisna linija NATO-a koja nema NATO bazu.

Vojna oprema: jasna je stvar da će linije NATO-a (a ponajprije SAD) profitirati na tome što će Hrvatska morati od njih kupovati sve oružje (i strjeljivo!), radi "prilagodbe NATO-ovim standardima". Pritom otpada sve naoružanje koje Hrvatska ima, a koje nije "u skladu s NATO-ovim standardima", iako je inače posve funkcionalno.

Zračne snage: NATO traži od Hrvatske da nema zračne snage, jer nam ne trebaju. Oni će nas štiti. Slovenci su od toga odustali nakon što su nakon godinu dana "zračnu zaštitu" za koju je bila ovlaštena Turska (dok je zapovjedništvo bilo u Litvi!) dobili račun od 20 milijuna eura.

Hrvatska će, nakon ulaska u NATO, morati imati 700 vojnika izvan Hrvatske (u Afganistanu za početak), a 700 vojnika u pripremi u Hrvatskoj cijelo vrijeme. Slovenci, s obzirom na to da su sad dio NATO-a, što uključuje i međunarodne misije, imaju velikih problema s privlačenjem mladih ljudi za popunu kvote.

Suverenost: Nakon ulaska u NATO, NATO-ove snage imaju pravo iskrcati se i intervenirati na području Hrvatske i bez dopuštenja hrvatskih vlasti.

Godišnja članarina: Hrvatska će u NATO-vu blagajnu uplatiti 3 milijuna eura godišnje.

Još malo slovenskih iskustava: Baza u Cerklju je unutar 10 km od nuklearne elektrane Krško, dok u Europi zakon propisuje barem 50 km. U tu bazu će slijetati avioni i, između ostalog, ostavljati neiskorištene bombe (mali podsjetnik stvarnosti!). Vježbe se odvijaju danju i noću, "touch down" vježbe izvode se svake 4 minute. Buka je stanovnicima slovenskog Posavlja nesnosna. Otkad je Slovenija pristupila NATO-u velike korupcijske trzavice potresaju ministarstvo obrane. Još jedan uvjet Sloveniji za pristup NATO-u bilo je povećanje izdataka za vojsku. Karel Lipic (Zveza ekoloških gibanja, Slovenija) je izjavio da se sada ponovno treba provesti referendum o NATO-u u Sloveniji, nema šanse da bi prošao.

Napad Srbije na Hrvatsku: Sve negativne posljedice nabrojene gore neki odbacuju logikom "ma neka je to sve i istina, ali barem ćemo biti sigurni". Sigurnost? Govori se o sigurnosti od globalnih i regionalnih prijetnji. Ako dođe do globalnog sukoba NATO-a i Rusije, otkad je da ćemo biti sigurniji izvan NATO-a, nego u njemu. Isto je i u slučaju globalnih terorističkih prijetnji. Ukoliko se ne umiješamo u NATO, arapski i drugi teroristi nemaju motiva dirati nas.

Ako je NATO tako dobar, zašto su u estali prosvjedi pred NATO bazama u Grčkoj, Italiji, Japanu...sa sloganima "NATO out!". U Japanu su osobito uzrujani zbog silovanja i kriminala, a i zbog toga što se zlo ini ne mogu procesuirati na japanskim sudovima Možda je ovo dobro mjesto i trenutak za spomenuti visoki postotak HIV pozitivnih ameri kih vojnika.

Suzana Bandi , Zadar

**PISMO PREDSDJEDNIKU SAD GEORGU BUSHU:
„UJEDINITI HRVATSKU S AMERIKOM“**

Poštovani gospodine predsjedni e Amerike!

Dragi prijatelju svih Hrvata!

Koristim ovu prigodu, kada ete biti dragi gost svih Hrvata, da Vam uputim ovo, priznat ete, neuobi ajeno pismo.

Cijenim Vaše radom optere eno vrijeme, pa u stoga biti što kra i. Ja se zovem Ivo Matanovi , Hrvat i državljanin Republike Hrvatske. Star sam 78 godina, ali još uvijek sam djelatna i radim. Vodim udругu – Društvo Hrvatskih politi kih uznika (antikomunista) Republike Hrvatske i inozemstva.

Radim to volonterski i vrlo uspješno.

Godinama se bavim mišlju kako privoljeti što više Hrvata u Domovini Hrvatskoj i u Vašoj Domovini Americi, da zatraže od Vas i Kongresa SAD prijem Hrvatske u sastavnicu SAD, kako bi jednoga dana Hrvatska postala 51. država Amerike.

U tekstovima koje Vam šaljem - u privitku ovog pisma sve sam objasnio u detalje, pa se nadam da ete imati barem malo vremena da neke od njih i osobno pro itate.

Dakako, sve sam ove tekstove uputio i vode im ameri kim novinama, pa se nadam da e nekih od njih biti i objavljeni na stranicama ameri kog tiska.

Eto, dragi naš predsjedni e Georg Bush, još jednom Vas pozdravlja jedan „mali“ hrvatski ovjek i veliki
Hrvat Ivo Matanovi iz Zadra, Hrvatska.

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

okoladni rolat

Sastojine za biskvit:

10 jaja,
10 žlica šećera,
2 žlice kakaa i
3 žlice brašna

Sastojine za fil:

3 jaja,
4 žlice šećera,
vanilija,
3 rebra čokolade i
25 dkg maslaca.

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

Priprava biskvita:

Pomiješati 10 žumanjaka, 10 žlica šećera, 2 žlice kakaa i 3 žlice brašna. Od 9 bjelanjaka istu vrstu snijeg. Sve zajedno izmiješati. Peći u tepsiji obloženoj masnim papirom u rerni zagrijanoj na 200°C oko 30 minuta. Ostaviti da se ohladi.

Priprava fila:

Na pari kuhati 3 jaja, 4 žlice šećera, vaniliju, 3 rebra čokolade. Kada je gotovo dodati 25 dkg maslaca i izmiješati u jednoličnu masu.

Hladan biskvit prerezati po pola. Filovati s pola kreme između biskvita, a s drugom polovicom izvana.

Dobar tek!

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

DRAGUNI IZ KRIŽEVACA (3. dio)

Gdje danas u Hrvatskoj žive Draguni?

Dobar dio odgovora na to pitanje nalazimo u knjizi „Leksik prezimena SR Hrvatske“, koju je 1976. godine izdala Matica Hrvatska, a na temelju popisa stanovništva iz 1948. godine.

Tada je popisano 347 osoba s prezimenom Dragun, od toga 218 u tadašnjem kotaru Imotski.

Bili su popisani kako slijedi (prvi broj u razlomku označuje broj osoba, a drugi broj obitelji):

Kotar Imotski

Gornji Draguni 142/23

Donji Draguni 65/10

Doli a Draga 3/1

Krivodol 4/1

Lovre 3/1

Mustapi a Draga 1/1

Kotar Vukovar

Vukovar 2/2

Ilok 26/7

akovci 17/3

Tordinci 13/3

Kotar Vinkovci

Vinkovci 12/1

Otok 13/2

Kotar akovo

Mrzovi 10/2

Strizivojna 9/2

Kotar Osijek

Osijek 1/1

Kotar Slavonski Brod

Kobaš 26/7

Kotar Split

Split 1/1

Kotar Bra

Donji Humac 2/1

Kotar Hvar

Brusje 5/1

na primjer, i potresnu povijest hrvatskih plemi a Draguna pod planinom Kalnikom u 16. stolje u.

Kad je Turska opasnost po Hrvatsku došla do vrhunca, i Turci zaprijetili izravno Zagrebu, zajedni ki Sabor kraljevine Ugarske prvi puta je zaklju io da se, radi ratnih poreza, mora popisati svaki dom u državi. Tu je obvezu trebalo provesti i u kraljevini Slavoniji, sastavnom dijelu Ugarske. U ono doba, pod nazivom Slavonije podrazumijevala se sva zemlja izme u Drave, Sutle, Kupe i Save. Tako e porezni popis obuhvatiti one dijelove kraljevine Slavonije koje nisu podjarmili Turci, niti Austrija otkinula radi uspostave Vojne granice. Prakti ki to je zna ilo tadašnju županiju Varaždinsku, i dijelove županija Zagreba ke i Križeva ke.

* * *

U ra anju i životu neke knjige dalo bi se napisati novu knjigu, pravi roman. Kad bi požutjele stranice starih listina imale mo govora, znale bi nam ispri ati,

	Vlado Franjevic St. Josefsstrasse 3 FL-9490 Vaduz +423 232 06 25 (P) +41 79 537 91 75 (mobile) skype: groggy92 MSN: vlado@edon.li www.vlado.li www.artoffer.com/vlado	

OD 18. travnja 2008. do 29. ožujka 2009. u domu za Kulturu

KÜEFER MARTIS HUUS: MAGIJA VODE - Kultovi, mitovi, vjera u čuda!

Iz vode proizlazi život, zato se voda smatra kao simbol nastanka svijeta i igra centralnu ulogu u kreaciji mitova mnogih kultura. U regiji Kneževine Lichenstein i same općine Ruggell su za naći mnogobrojna mjesta nastanka mitova koji se povezuju s kultovima vode, prepleteni s kršćanskim legendma.

SUNCE - PLANETORODICA, ŽENA - ČOVJEKORODICA (2. dio)

Darinko Tadi

**Hrvatski obiteljski krug,
Zagreb**

Ulogu muškarca najbolje oslikava sv. Josip. Kada je ugledao Mariju, svoju zaru nicu, trudnu s drugim, sv. Josip nije ju otpustio, a niti prijavio sve eniku, koji je pak po židovskom zakonu «morao» dati nalog da ju se odvede izvan zidina Nazareta i kamenuje na smrt, nju i dijete u njezinoj utrobi, nego je primio Mariju u svoju ku u podržavaju i njezin život i život njezinog djeteta – Isusa. Izlažu i svoj život osudi lokalne zajednice, krše i vjerski zakon i zakon lokalne zajednice sv. Josip je zaštitio živote Mariji i Isusu i tako sebi priskrbio status hranitelja Sina Božjeg i njegove majke. Zato je sv. Josip svet, zaštitnik svih krš ana i svih Hrvata. Sv. Josip je omogućio Mariji da postane Kraljica svih živih, a Isusu Spasitelj ljudskog roda, da ispune plan koji im je Bog namjenio, da zasjaje u punini sjaja.

Taj stvarala ki in koji od dva tijela, od muža i žene ini jedno tijelo nazivamo ljubav, a takvu zajednicu brak, obitelj. Obitelj je zajednica u kojoj roditelji dosežu energetske stupanj duhovnih bi a, an ela, neophodan za ulazak u kraljevstvo nebesko, a svoju djecu osposobe za dostizanje istog cilja.

Kona an rezultat jest Božji zov: “Do ite blagoslovljeni Oca mojeg! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Ja ogladnih i dadoste mi jesti; ožednih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljih i pohodiste me; u tamnici bijah i do oste k meni. Jer što god u iniste jednom od ove moje najmanje bra e, meni u iniste!” (Krist; Mt 25, 34 - 40).

U svijetu predmeta natrij i klor predstavljaju jake otrove, a svojim sjedinjenjem grade natrij-klorid. Njih dvoje tako postaju jedno tijelo, novi kemijski spoj, zajednica natrija i klora, koju nazivamo i kuhinjska sol. To je prekrasan kristal, slankastog okusa, otopljen u vodi predstavlja bazu žive stanice biljaka, životinja i samog ovjeka. Dakle, sjedinjenjem dva otrova u jedno tijelo nastaje mineral, novi kvalitet neophodan za život.

Stoga možemo usporediti: Brak je idealna zajednica za ženu i muškarca kao što je kuhinjska sol za natrij i klor.

U Domovinskom ratu naši su o evi i sinovi, hrvatski branitelji, poput sv. Josipa svojom krvlju, svojim životima izborili slobodu za hrvatski narod. Njima uz rame, hrvatske majke s bolom u srcu, poput Marije podno križa svoga Sina, podnijele su stravi ne patnje, pokopale svo-

je mrtve, napustile svoje domove, zaštitile živote svoje neja a di, sa uvale naš hrvatski narod i hrvatski dom. Svi zajedno vrijedni su našeg divljenja i svakog poštovanja. Hvala im.

Na elo je to održivog razvitka, stvarala ki Božji in. Ljubav je to! Na nama je da ga primjenimo i umnožimo. Tako se ostvarujemo!

Pored zla ima i dobra iako u manjoj koli ini, ali ga ima. Nadam se da bi ipak jednoga dana istina trebala pobijediti. (Luka Goluža)

Vrijeme je odviše sporo za one koji čekaju, prebrzo prolazi onima koji strahuju, predugo traje za one koji tuguju, prekratko je onima koji se raduju, a za one koji vole, vrijeme je neprijatelj.

Ljubavna izreka

GOSPODARSTVO ZAJEDNIŠTVA (3. dio)

dr. sc. Tomislav Dragun

Poslovna zona Lionello

Na kongresu održanom u Castelgandolfu (Rim) tijekom travnja 2001. godine, u radu kojega je sudjelovalo oko 700 poduzetnika i raznih drugih ekonomskih djelatnika, raspravljalo se o gospodarstvu zajedništva. Pokrenuta je inicijativa za osnivanjem talijanske "zone", a izabrana je i skupina sa zadaćom konkretne razrade dotičnog projekta.

Tijekom lipnja iste godine razrađene su podloge za pravno oblikovanje i standardizaciju navedene inicijative. Uskoro je izabrana i lokacija, u Loppianu. Poslovna zona Lionello nazvana je, inače, upravo tako u sastavu Lionella Bonfantija, jednog od pokretača inicijative za odabir sjedišta Pokreta fokolara u Loppianu.

U listopadu 2002. godine krenula je s djelovanjem ta prva poslovna zona gospodarstva zajedništva u Italiji, dotično Poslovna zona Lionello u Loppianu, općina Incisa in Val d'Arno (FI). Osnovano je uz to i društvo E. di C. s.p.a. što broji

više od tri tisuće članova, koji su odmah nakon osnivanja započeli s radom.

Poslovna zona Spartaco

U Brasilu se odmah nakon iniciranja projekta gospodarstva zajedništva, na lokaciji koja se nalazi nedaleko od jednog od sjedišta Pokreta fokolara, krenulo programirati s osnivanjem poslovne zone. Gospodarstvu zajedništva, naime, trebao je takav vidljiv znak postojanja, kao i stalna veza između poduzetaka i naravi.

Poslovna zona u Brasilu danas postoji, realnost je vidljiva svima, a primjer je i model za sve one koji su orijentirani prema gospodarstvu zajedništva. U njoj je aktivno devet poduzetaka raznih djelatnosti.

U svrhu vođenja Poslovne zone Spartaco osnovano je posebno društvo, koje trenutno ima više od 3.000 članova. Kupljeno je zemljište, a sagrađeni su i prikladni poslovni prostori na mjestu prihvatljivom zainteresiranim poduzetacima u okviru projekta gospodarstva zajedništva.

Poslovna zona Solidaridad

U srpnju 1991. godine krenulo se naprijed i s takvim projektom u Argentini. Ubrzo je izrasla poslovna zona na 34 ha površine. Osnovano je i društvo s ograničenom odgovornošću pod tvrtkom UNIDESA, što je i "jedinstvo i razvitak", za upravljanje poslovnom zonom.

Za sudjelovanje u projektu poslovne zone ne postavljaju se nikakvi strogi zahtjevi. Dovoljno je izjaviti "siromašni smo, no dosta nas je", ali i odrediti se za narodno dioničarstvo malih nominalnih vrijednosti, kako bi svatko mogao u svemu tome sudjelovati.

Ovom pitanju daje se u Argentini velika društvena pozornost. Održavaju se dva puta godišnje nacionalni susreti poduzetnika raznih argentinskih regija, na kojima se svestrano razmatraju upravo problemi vezani uz ovaj gospodarski izazov.

HNP RADIO KRVAVAC STARTAO S RADOM

HNP Radio KRVAVAC je startao sa radom 02. travnja 2008. u 21.00 sat taktom prve melodije Ane moja od popularne zadarske klape Intrade. Od danas HNP Radio KRVAVAC mogu slušati svi u svijetu putem interneta na Hrvatskom Nacionalnom Portalu, www.uotv.biz ili direktno putem linka : <http://radio.uotv.biz:8008/listen.pls> - Sve Vaše primjedbe, pohvale i prijedloge ćemo rado uvažiti u interesu što boljeg i kvalitetnijeg programa

HNP Radio KRVAVAC. .... (HNP)

Oglas

U PRODAJI:
knjiga dr. sc. Tomislava Draguna:
"Lucifer, Carla del Ponte i Haag"

Crno-bijeli tisak, korice u boji, 271 stranica.

Narudžbe na e-mail:
lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com

+385/091/33-88-433

Cijena: 70,00 kn (za inozemstvo 10 €) + poštarina
Plaćanje pouzećem

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Nakladnik:
Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković